

Službeni list

Europske unije

C 419

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 59.

14. studenoga 2016.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2016/C 419/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2016/C 419/02	Predmet C-165/14: Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Alfredo Rendón Marín protiv Administración del Estado (Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članci 20. i 21. UFEU-a — Direktiva 2004/38/EZ — Pravo boravka u državi članici državljanina treće zemlje s ranijom kaznenom osudom — Roditelj koji ima isključivo pravo na čuvanje i odgoj dvoje maloljetnika, građana Unije — Prvo dijete državljanin države članice boravka — Drugo dijete državljanin druge države članice — Nacionalno zakonodavstvo koje isključuje izdavanje dozvole boravka tom izravnom srodniku u uzlaznoj liniji zbog ranije kaznene osude — Uskrata boravka koja može uključivati obvezu da djeca napuste područje Unije)	2
2016/C 419/03	Predmet C-304/14: Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London – Ujedinjena Kraljevina) – Secretary of State for the Home Department protiv C.S. (Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članak 20. UFEU-a — Državljanin treće zemlje koji ima pravo na čuvanje i odgoj maloljetnog djeteta, građanina Unije — Pravo boravka u državi članici čije je dijete državljanin — Kaznene osude roditelja djeteta — Odluka o udaljavanju roditelja koje kao posljedicu ima neizravno udaljavanje dotičnog djeteta)	3

2016/C 419/04	Predmet C-439/14 i C-488/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea – Rumunjska) – SC Star Storage SA protiv Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), SC Max Boegl România SRL i dr. protiv RA Aeroportul Oradea i dr. C-488/14) (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktive 89/665/EEZ i 92/13/EEZ — Javna nabava — Postupak pravne zaštite — Nacionalni propisi koji dopuštenu pravnog sredstva protiv akata javnog naručitelja uvjetuju pružanjem jamstva dobrog postupanja — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvoran pravni lijek)	3
2016/C 419/05	Predmet C-484/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht München I – Njemačka) – Tobias Mc Fadden protiv Sony Music Entertainment Germany GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Informacijsko društvo — Sloboda pružanja usluga — Poslovna bežična lokalna mreža (WLAN) — Stavljanje na besplatno raspolaganje javnosti — Odgovornost posrednih davatelja usluga — Samo prijenosnik informacija — Direktiva 2000/31/EZ — Članak 12. — Ograničenje odgovornosti — Nepoznati korisnik te mreže — Povreda prava nositelja prava na zaštićeno djelo — Obveza zaštite mreže — Građanska odgovornost poslovnog subjekta)	4
2016/C 419/06	Predmet C-516/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal – Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 178. točka (a) — Pravo na odbitak — Načini korištenja — Članak 226. točke 6. i 7. — Podaci koje račun obvezno mora sadržavati — Opseg i vrsta pruženih usluga — Datum kada je obavljena isporuka usluga)	6
2016/C 419/07	Predmet C-518/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Niedersächsisches Finanzgericht – Njemačka) – Senatex GmbH protiv Finanzamt Hannover-Nord (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 167., članak 178. točka (a), članak 179. i članak 226. točka 3. — Odbitak pretporeza — Izdavanje računa bez poreznog broja i bez identifikacijskog broja za PDV — Propis države članice kojim se isključuje ex tunc ispravak računa)	6
2016/C 419/08	Predmet C-525/14: Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. rujna 2016. – Europska komisija protiv Češke Republike (Povreda obveze države članice — Slobodno kretanje robe — Članak 34. UFEU-a — Količinska ograničenja uvoza — Mjere s istovrsnim učinkom — Plemenite kovine na koje se utiskuje žig u trećoj zemlji u skladu s nizozemskim zakonodavstvom — Uvoz u Češku Republiku nakon puštanja u slobodan promet — Odbijanje priznavanja žiga — Zaštita potrošača — Proporcionalnost — Dopuštenost)	7
2016/C 419/09	Predmet C-574/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy – Poljska) – PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA protiv Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Dugoročni ugovori o kupnji električne energije — Naknade koje se isplaćuju u slučaju dobrovoljnog otkaza — Komisijina odluka kojom se utvrđuje spojivost državne potpore s unutarnjim tržištem — Provjera nacionalnog suda zakonitosti potpore — Godišnja prilagodba izgubljenih investicija — Trenutak uzimanja u obzir pripadnosti proizvođača električne energije koncernu)	8
2016/C 419/10	Predmet C-592/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 21. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – European Federation for Cosmetic Ingredients protiv Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Attorney General (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Kozmetički proizvodi — Uredba (EZ) br. 1223/2009 — Članak 18. stavak 1. točka (b) — Kozmetički proizvodi koji sadrže sastojke ili kombinacije sastojaka koji su radi ispunjenja zahtjeva ove Uredbe ispitani na životinjama — Zabrana stavljanja na tržište Europske unije — Doseg)	9

2016/C 419/11	Predmet C-596/14: Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Madrid – Španjolska) – Ana de Diego Porras protiv Ministerio de Defensa (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članak 4. — Načelo nediskriminacije — Pojam „uvjeti zapošljavanja” — Naknada u slučaju prestanka ugovora o radu — Nepredviđanje naknade nacionalnim propisom za ugovore o radu za privremeno obavljanje poslova — Različito postupanje u odnosu na radnike zaposlene na neodređeno vrijeme)	9
2016/C 419/12	Spojeni predmeti C-8/15 P do C-10/15 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 20. rujna 2016. – Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P), Eleni Theophilou (C-10/15 P) protiv Europske komisije, Europske središnje banke (Žalba — Program potpore stabilnosti za Cipar — Memorandum o razumijevanju od 26. travnja 2013. o specifičnim uvjetima gospodarske politike zaključen između Republike Cipra i Europskog stabilizacijskog mehanizma (ESM) — Funkcije Europske komisije i Europske središnje banke — Izvanugovorna odgovornost Unije — Članak 340. stavak drugi UFEU-a — Uvjeti — Obveza osiguravanja usklađenosti Memoranduma o razumijevanju s pravom Unije)	10
2016/C 419/13	Spojeni predmeti C-14/15 i C-116/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 22. rujna 2016. – Europski parlament protiv Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Automatizirana razmjena podataka — Registracija vozila — Daktiloskopski podaci — Pravni okvir primjenjiv nakon stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona — Prijelazne odredbe — Izvedeni pravni temelj — Razlika između zakonodavnih akata i provedbenih mjera — Savjetovanje s Europskim parlamentom — Inicijativa države članice ili Europske komisije — Pravila glasanja)	11
2016/C 419/14	Predmet C-16/15: Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid – Španjolska) – María Elena Pérez López protiv Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid) (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članci 3. do 5. — Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme u sektoru javnog zdravstva — Mjere za sprječavanje zlorabe ugovora na određeno vrijeme — Sankcije — Promjena kvalifikacije radnog odnosa — Pravo na otpremninu)	12
2016/C 419/15	Predmet C-28/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – Koninklijke KPN NV i dr. protiv Autoriteit Consument en Markt (ACM) (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički regulatorni okvir za elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/21/EZ — Članci 4. i 19. — Državno regulatorno tijelo — Mjere usklađivanja — Preporuka 2009/396/EZ — Pravni doseg — Direktiva 2002/19/EZ — Članci 8. i 13. — Operator koji je određen kao operator sa značajnom tržišnom snagom — Obveze koje nameće državno regulatorno tijelo — Nadzor nad cijenama i obveze koje se tiču sustava troškovnog računovodstva — Cijene završavanja poziva u fiksnoj i mobilnoj mreži — Doseg nadzora koji nacionalni sudovi mogu provoditi nad odlukama državnih regulatornih tijela)	13
2016/C 419/16	Predmet C-91/15: Presuda Suda (deveto vijeće) od 22. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Gerechtshof Amsterdam – Nizozemska) – Kawasaki Motors Europe NV protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Douane (Zahtjev za prethodnu odluku — Ocjena valjanosti — Uredba (EZ) br. 1051/2009 — Zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Tarifni broj 8701 — Traktori — Podbrojevi 8701 90 11 do 8701 90 39 — Poljoprivredni traktori (osim jednoosovinskih) i traktori za šumarstvo, na kotačima, novi — Laka terenska vozila na četiri kotača namijenjena da se rabe kao traktori)	14

2016/C 419/17	Spojeni predmeti C-105/15 P do C-109/15 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 20. rujna 2016. – Konstantinos Mallis (C-105/15 P), Elli Konstantinou Malli, (C-105/15 P), Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (C-106/15 P), Petros Chatzithoma, (C-107/15 P), Elenitsa Chatzithoma (C-107/15 P), Lella Chatziioannou (C-108/15 P), Marinos Nikolaou (C-109/15 P) protiv Europske komisije, Europske središnje banke (Žalba — Program potpore stabilnosti za Republiku Cipar — Izjava Euroskupine o, među ostalim, restrukturiranju bankovnog sektora na Cipru — Tužba za poništenje)	14
2016/C 419/18	Predmet C-110/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Microsoft Mobile Sales International Oy, ranije Nokia Italia SpA i dr. protiv Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC) i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstva — Intelektualno vlasništvo — Autorsko pravo i srodna prava — Direktiva 2001/29/EZ — Isključivo pravo reproduciranja — Iznimke i ograničenja — Članak 5. stavak 2. točka (b) — Iznimka privatnog reproduciranja — Pravična naknada — Sklapanje privatnopravnih sporazuma za određivanje kriterija za izuzimanje od plaćanja pravične naknade — Povrat naknade koji može tražiti isključivo krajnji korisnik)	15
2016/C 419/19	Predmet C-113/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 22. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Njemačka) – Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG protiv Landeshauptstadt München (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2000/13/EZ — Označivanje i prezentiranje hrane — Članak 1. stavak 3. točka (b) — Pojam „pretpakirana hrana” — Članak 2. — Informiranje i zaštita potrošača — Članak 3. stavak 1. točka (8) — Mjesto podrijetla hrane — Članak 13. stavak 1. — Označivanje pretpakirane hrane — Članak 13. stavak 4. — Ambalaže ili posude čija najveća površina nije veća od 10 cm ² — Direktiva 2001/110/EZ — Članak 2. stavak 4. — Navođenje zemlje ili zemalja podrijetla meda — Porcijska pakiranja meda stavljena u jedinstvene vanjske ambalaže koje se dostavljaju masovnim pripremnici obroka — Porcijska pakiranja koja se prodaju pojedinačno ili se krajnjem potrošaču nude u pripremljenim obrocima koji se prodaju kao cjelina — Navođenje zemlje ili zemalja podrijetla meda)	16
2016/C 419/20	Predmet C-139/15 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2016. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske (Žalba — Kohezijski fond — Smanjenje financijske potpore — Postupak donošenja odluke Europske komisije — Postojanje roka — Nepridržavanje određenog roka — Posljedice)	16
2016/C 419/21	Predmet C-140/15 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2016. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske (Žalba — Kohezijski fond — Smanjenje financijske potpore — Postupak donošenja odluke Europske komisije — Postojanje roka — Nepridržavanje određenog roka — Posljedice)	17
2016/C 419/22	Spojeni predmeti C-184/15 i C-197/15: Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španjolska) – Florentina Martínez Andrés protiv Servicio Vasco de Salud (C-184/15), Juan Carlos Castrejana López protiv Ayuntamiento de Vitoria (C-197/15) (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članci 5. i 8. — Primjena uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme — Mjere za sprječavanje zlorabe uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme — Sankcije — Promjena kvalifikacije radnog odnosa na određeno vrijeme u „ugovor o radu na neodređeno vrijeme koji nije trajne naravi” — Načelo djelotvornosti)	18
2016/C 419/23	Predmet C-221/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 21. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van beroep te Brussel – Belgija) – kazneni postupak protiv Etablissements Fr. Colruyt NV (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2011/64/EU — Članak 15. stavak 1. — Sloboda proizvođača i uvoznika da utvrđuju najviše maloprodajne cijene proizvoda od prerađenog duhana — Nacionalni propis koji trgovcima na malo zabranjuje prodaju tih proizvoda po cijenama nižima od onih naznačenih na taksenoj naljepnici — Slobodno kretanje robe — Članak 34. UFEU-a — Načini prodaje — Članak 101. UFEU-a, u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a)	19

2016/C 419/24	Predmet C-223/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – combit Software GmbH protiv Commit Business Solutions Ltd (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Žig Europske unije — Jedinstveni karakter — Utvrđenje vjerojatnosti dovođenja u zabludu samo u jednom dijelu Unije — Prostorni doseg zabrane iz članka 102. navedene uredbe)	19
2016/C 419/25	Predmet C-261/15: Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vredegerecht te Ieper – Belgija) – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV protiv Gregoryja Demeyja (Željeznički prijevoz — Uredba (EZ) br. 1371/2007 — Prava i obveze putnika — Izostanak karte — Propuštanje reguliranja u rokovima — Kazneno djelo)	20
2016/C 419/26	Predmet C-304/15: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 21. rujna 2016. – Europska komisija protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (Povreda obveze države članice — Direktiva 2001/80/EZ — Članak 4. stavak 3. — Prilog VI. dio A — Ograničenje emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz velikih uređaja za loženje — Primjena — Elektrana Aberthaw)	21
2016/C 419/27	Predmet C-400/15: Presuda Suda (osmo vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Landkreis Potsdam-Mittelmark protiv Finanzamt Brandenburg (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Pravo na odbitak — Odluka 2004/817/EZ — Propis države članice — Troškovi u vezi s robom i uslugama — Postotak njihova korištenja u neekonomске svrhe veći od 90 % njihova ukupnog korištenja — Isključenje prava na odbitak)	21
2016/C 419/28	Predmet C-442/15 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 22. rujna 2016. – Pensa Pharma, SA protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo, Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (Žalba — Žig Europske unije — Verbalni žig Pensa PHARMA — Figurativni žig pensa — Zahtjevi za proglašenje žiga ništavim nositeljâ verbalnih žigova pentasa — Proglašavanje žiga ništavim — Postupak pred EUIPO-om — Izmjena predmeta spora — Novi razlog pred Općim sudom)	22
2016/C 419/29	Predmet C-478/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 21. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Baden-Württemberg – Njemačka) – Peter Radgen, Lilian Radgen protiv Finanzamt Ettlingen (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Sporazum između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba — Jednako postupanje — Porez na dohodak — Izuzimanje dohotka od obavljanja nastavničke djelatnosti kao sporedne djelatnosti u službi pravne osobe javnog prava sa sjedištem u državi članici Europske unije ili u državi u kojoj se primjenjuje Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. — Propis države kojim se od tog izuzimanja isključuje dohodak od takve djelatnosti koja se obavlja u službi pravne osobe javnog prava sa sjedištem u Švicarskoj)	22
2016/C 419/30	Spojeni predmeti C-490/15 P i C-505/15 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 14. rujna 2016. – Ori Martin SA C-490/15 P), Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (C-505/15 P) protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište čelika za prednapinjanje — Novčane kazne — Izračun iznosa novčanih kazni — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Članak 23. stavak 2. — Pretpostavka stvarnog izvršavanja odlučujućeg utjecaja društva majke na društvo kćer — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Načelo zabrane retroaktivnosti — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvoran pravni lijek u razumnom roku — Povelja o temeljnim pravima — Članak 41. — Pravo na obradu predmeta u razumnom roku)	23

2016/C 419/31	Predmet C-519/15 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 14. rujna 2016. – Trafilerie Meridionali SpA protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište čelika za prednapinjanje — Novčane kazne — Izračun iznosa novčanih kazni — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Točka 35. — Neograničena nadležnost — Obveza obrazlaganja — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvoran pravni lijek u razumnom roku)	24
2016/C 419/32	Predmet C-595/15 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 22. rujna 2016. – National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) i dr. protiv Vijeća Europske unije (Žalba — Mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Irana — Popis osoba i subjekata na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Provedbena Uredba (EU) br. 945/2012 — Pravni temelj — Pojam povezanog subjekta)	24
2016/C 419/33	Predmet C-130/16 P: Žalba koju je 1. ožujka 2016. podnijela Anastasia-Soultana Gaki protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 16. prosinca 2015. u predmetu T-547/15, Anastasia-Soultana Gaki protiv Europske komisije	25
2016/C 419/34	Predmet C-394/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2016. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – FMS Wertmanagement AöR protiv Heta Asset Resolution AG	25
2016/C 419/35	Predmet C-395/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. srpnja 2016. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – DOCERAM GmbH protiv CeramTec GmbH	26
2016/C 419/36	Predmet C-414/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. srpnja 2016. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – Vera Egenberger protiv Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.	27
2016/C 419/37	Predmet C-418/16 P: Žalba koju je 28. srpnja 2016. podnio mobile.de GmbH, ranije mobile. international GmbH protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 12. svibnja 2016. u spojenim predmetima T-322/14 i T-325/14, mobile.international protiv EUIPO-a – Rezon	28
2016/C 419/38	Predmet C-435/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. kolovoza 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Acacia Srl i Rolando D’Amato protiv Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG	29
2016/C 419/39	Predmet C-441/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. kolovoza 2016. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – SMS group GmbH protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a Municipiului București	30
2016/C 419/40	Predmet C-473/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. kolovoza 2016. uputio Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – F protiv Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal . .	31
2016/C 419/41	Predmet C-476/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. kolovoza 2016. uputio Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture – Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte (Hrvatska) Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo protiv Air Serbia A.D. Beograd i Dane Kondića direktora Air Serbia A.D. Beograd	31
2016/C 419/42	Predmet C-480/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. rujna 2016. uputio Østre Landsret (Danska) – Fidelity Funds protiv Skatteministeriet	32
2016/C 419/43	Predmet C-483/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. rujna 2016. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – Zsolt Sziber protiv ERSTE Bank Hungary Zrt.	32
2016/C 419/44	Predmet C-490/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. rujna 2016. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – A.S. protiv Republike Slovenije	34

Opći sud

2016/C 419/45	Predmet T-549/14: Presuda Općeg suda od 4. listopada 2016. – Lidl protiv EUIPO-a – Horno del Espinar (Castello) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Castello — Raniji figurativni nacionalni žigovi i raniji figurativni žigovi Europske unije Castelló — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	36
2016/C 419/46	Predmet T-724/14: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2016. – European Children’s Fashion Association i Instituto de Economía Pública protiv EACEA-e („Arbitražna klauzula — Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava zaključen u sklopu programa djelovanja „Lifelong Learning (2007.-2013.)” — Projekt „Brand & Merchandising manager for SMEs in the childrens’ product sector” — Tužba za poništenje — Akt koji se ne može pobijati — Akt koji postoji jedino u okviru ugovora i ne može se izdvojiti — Nedopuštenost — Neprihvatljivi troškovi — Vraćanje isplaćenih iznosa — Izvješće o reviziji”)	37
2016/C 419/47	Predmet T-70/15: Presuda Općeg suda od 30. rujna 2016. – Trajektna luka Split protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zloraba vladajućeg položaja — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 102. UFEU-a — Određivanje maksimalnih cijena lučkih usluga za unutarnji promet od strane Lučke uprave u Splitu — Odbijanje pritužbe — Rješavanje predmeta od strane tijela nadležnog za tržišno natjecanje države članice — Nepostojanje interesa Unije”)	37
2016/C 419/48	Spojeni predmeti T-129/15 i T-130/15: Presuda Općeg suda od 28. rujna 2016. – Intesa Sanpaolo protiv EUIPO-a (WAVE 2 PAY i WAVE TO PAY) („Žig Europske unije — Prijava verbalnih žigova Europske unije WAVE 2 PAY i WAVE TO PAY — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i članak 7. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)	38
2016/C 419/49	Predmet T-335/15: Presuda Općeg suda od 29. rujna 2016. – Universal Protein Supplements protiv EUIPO-a (Prikaz bodibildera) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje bodibildera — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	39
2016/C 419/50	Predmet T-337/15: Presuda Općeg suda od 29. rujna 2016. – Bach Flower Remedies protiv EUIPO-a – Durapharma (RESCUE) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije RESCUE — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 1. točka (c) i članak 7. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 52. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	39
2016/C 419/51	Predmet T-355/15: Presuda Općeg suda od 30. rujna 2016. – Alpex Pharma protiv EUIPO-a – Astex Pharmaceuticals (ASTEX) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije ASTEX — Raniji verbalni žig Europske unije ALPEX — Nepostojanje stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 75. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 76. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	40
2016/C 419/52	Predmet T-370/15 P: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2016. – CJ protiv ECDC-a („Žalba — Javna služba — Član ugovornog osoblja — Ugovor na određeno vrijeme — Raskid — Prekid veze povjerenja — Pravo na saslušanje”)	40

2016/C 419/53	Predmet T-395/15 P: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2016. – ECDC protiv CJ-a („Žalba — Javna služba — Član ugovornog osoblja — Ugovor na određeno vrijeme — Otkaz — Gubitak povjerenja — Pravo na saslušanje”)	41
2016/C 419/54	Predmet T-430/15: Presuda Općeg suda od 30. rujna 2016. – Flowil International Lighting protiv EUIPO-a – Lorimod Prod Com (Silvania Food) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Silvania Food — Raniji verbalni žigovi Europske unije SYLVANIA — Relativni razlozi za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009”)	42
2016/C 419/55	Predmet T-456/15: Presuda Općeg suda od 5. listopada 2016. – Foodcare protiv EUIPO-a – Michalczewski (T.G.R. ENERGY DRINK) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije T.G.R. ENERGY DRINK — Zla vjera — Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	42
2016/C 419/56	Predmet T-574/15: Presuda Općeg suda od 28. rujna 2016. – Kozmetika Afrodita protiv EUIPO-a – Núñez Martín i Machado Montesinos (KOZMeTIKA AFRODITA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije KOZMeTIKA AFRODITA — Raniji nacionalni verbalni žig EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL i figurativni žig AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	43
2016/C 419/57	Predmet T-575/15: Presuda Općeg suda od 28. rujna 2016. – Kozmetika Afrodita protiv EUIPO-a – Núñez Martín i Machado Montesinos (AFRODITA COSMETICS) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije AFRODITA COSMETICS — Raniji nacionalni verbalni žig EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL i raniji nacionalni figurativni žig AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	43
2016/C 419/58	Predmet T-593/15: Presuda Općeg suda od 28. rujna 2016. – The Art Company B & S protiv EUIPO-a – G-Star Raw (THE ART OF RAW) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije THE ART OF RAW — Raniji figurativni nacionalni žigovi i žigovi Europske unije art i raniji figurativni žig Europske unije The Art Company — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	44
2016/C 419/59	Predmet T-73/15: Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2016. – Aston Martin Lagonda protiv EUIPO-a (Prikaz rešetke hladnjaka na prednjoj strani automobila) („Žig Europske unije — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)	45
2016/C 419/60	Predmet T-87/15: Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2016. – Aston Martin Lagonda protiv EUIPO-a (Prikaz rešetke hladnjaka na prednjoj strani automobila) („Žig Europske unije — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)	45
2016/C 419/61	Predmet T-382/15: Rješenje Općeg suda od 26. rujna 2016. – Greenpeace Energy i dr. protiv Komisije („Tužba za poništenje — Državne potpore — Nuklearna energija — Potpora jedinici C nuklearne elektrane Hinkley Point — Ugovor za razliku, sporazum ministarstva i kreditno jamstvo — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Nepostojanje bitnog utjecaja na konkurentsku poziciju — Nepostojanje osobnog interesa — Nedopuštenost”)	46

2016/C 419/62	Predmet T-408/16: Tužba podnesena 27. srpnja 2016. – HX protiv Vijeća	46
2016/C 419/63	Predmet T-458/16: Tužba podnesena 28. srpnja 2016. – Acquafarm protiv Komisije	47
2016/C 419/64	Predmet T-637/16: Tužba podnesena 6. rujna 2016. – Wabco Europe protiv Komisije	48
2016/C 419/65	Predmet T-639/16 P: Žalba koju je 7. rujna 2016. podnio FV protiv presude Službeničkog suda od 28. lipnja 2016. u predmetu F-40/15, FV protiv Vijeća	49
2016/C 419/66	Predmet T-643/16: Tužba podnesena 11. rujna 2016. – Gamaa Islamyta Egypte protiv Vijeća	50
2016/C 419/67	Predmet T-646/16 P: Žalba koju je 6. rujna 2016. podnio Erik Simpson protiv rješenja Službeničkog suda od 24. lipnja 2016. u predmetu F-142/11 RENV, Simpson protiv Vijeća	51
2016/C 419/68	Predmet T-652/16 P: Žalba koju je 16. rujna 2016. podnio HD protiv presude Službeničkog suda od 21. srpnja 2016. u predmetu F-136/15, HD protiv Parlamenta	51
2016/C 419/69	Predmet T-671/16: Tužba podnesena 20. rujna 2016. – Villeneuve protiv Komisije	52
2016/C 419/70	Predmet T-674/16: Tužba podnesena 22. rujna 2016. – Seigneur protiv ESB-a	53
2016/C 419/71	Predmet T-677/16: Tužba podnesena 22. rujna 2016. – Bowles protiv ESB-a	54
2016/C 419/72	Predmet T-678/16 P: Žalba koju je 23. rujna 2016. podnio Sergio Siragusa protiv rješenja Službeničkog suda od 13. srpnja 2016. u predmetu F-124/15, Siragusa protiv Vijeća	55
2016/C 419/73	Predmet T-679/16: Tužba podnesena 26. rujna 2016. – Athletic Club protiv Komisije	56
2016/C 419/74	Predmet T-707/16: Tužba podnesena 3. listopada 2016. – Enoitalia protiv EUIPO-a – La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI)	57

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2016/C 419/01)

Posljednja objava

SL C 410, 7.11.2016.

Prethodne objave

SL C 402, 31.10.2016.

SL C 392, 24.10.2016.

SL C 383, 17.10.2016.

SL C 371, 10.10.2016.

SL C 364, 3.10.2016.

SL C 350, 26.9.2016.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Alfredo Rendón Marín protiv Administración del Estado

(Predmet C-165/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članci 20. i 21. UFEU-a — Direktiva 2004/38/EZ — Pravo boravka u državi članici državljanina treće zemlje s ranijom kaznenom osudom — Roditelj koji ima isključivo pravo na čuvanje i odgoj dvoje maloljetnika, građana Unije — Prvo dijete državljanin države članice boravka — Drugo dijete državljanin druge države članice — Nacionalno zakonodavstvo koje isključuje izdavanje dozvole boravka tom izravnom srodniku u uzlaznoj liniji zbog ranije kaznene osude — Uskrata boravka koja može uključivati obvezu da djeca napuste područje Unije)

(2016/C 419/02)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Alfredo Rendón Marín

Tuženik: Administración del Estado

Izreka

Članak 21. UFEU-a i Direktivu 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i [boravak] na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis kojim se određuje automatsko odbijanje izdavanja dozvole boravka državljaninu treće zemlje, roditelju maloljetnog djeteta građanina Unije, državljanina države članice različite od države članice domaćina, koje taj roditelj uzdržava i s kojim ono boravi u državi članici domaćinu, samo zbog okolnosti ranije kaznene osude.

Članak 20. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi taj isti nacionalni propis kojim se određuje automatsko odbijanje izdavanja dozvole boravka državljaninu treće zemlje, roditelju maloljetne djece građana Unije za koju taj roditelj ima isključivo pravo na čuvanje i odgoj, samo zbog okolnosti ranije kaznene osude, kada to odbijanje dovodi do toga da ta djeca moraju napustiti područje Unije.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 13. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London – Ujedinjena Kraljevina) – Secretary of State for the Home Department protiv C.S.

(Predmet C-304/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članak 20. UFEU-a — Državljanin treće zemlje koji ima pravo na čuvanje i odgoj maloljetnog djeteta, građanina Unije — Pravo boravka u državi članici čije je dijete državljanin — Kaznene osude roditelja djeteta — Odluka o udaljavanju roditelja koje kao posljedicu ima neizravno udaljavanje dotičnog djeteta)

(2016/C 419/03)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Secretary of State for the Home Department

Tuženik: C.S.

Izreka

Članak 20. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice koji određuje protjerivanje s državnog područja te države članice u treću državu građanina te države koji je kazneno osuđivan za kazneno djelo određene težine, iako se on stvarno skrbi o maloljetnom djetetu, državljaninu te države članice u kojoj ono boravi od rođenja bez izvršavanja svojeg prava na slobodno kretanje, ako predviđeno protjerivanje tom djetetu nameće obvezu napuštanja područja Unije, uskraćujući mu stvarno izvršavanje biti njegovih prava koja ima kao građanin Unije. Međutim, država članica u iznimnim okolnostima može donijeti mjeru protjerivanja, pod uvjetom da se ona temelji na osobnom ponašanju tog državljanina treće države koje mora predstavljati stvarnu, trenutačnu i dovoljno ozbiljnu prijetnju temeljnom interesu društva te države članice te da se ona temelji na uzimanju u obzir različitih uključenih interesa, a što treba provjeriti nacionalni sud.

⁽¹⁾ SL C 315, 15. 9. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea – Rumunjska) – SC Star Storage SA protiv Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), SC Max Boegl România SRL i dr. protiv RA Aeroportul Oradea i dr. C-488/14)

(Predmet C-439/14 i C-488/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktive 89/665/EEZ i 92/13/EEZ — Javna nabava — Postupak pravne zaštite — Nacionalni propisi koji dopuštenu pravno sredstvo protiv akata javnog naručitelja uvjetuju pružanjem 'jamstva dobrog postupanja' — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvoran pravni lijek)

(2016/C 419/04)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: SC Star Storage SA (C-439/14), SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA (C-488/14)

Tuženici: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA (C-488/14)

Izreka

Članak 1. stavci 1. do 3. Direktive Vijeća 89/665/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007., i članak 1. stavci 1. do 3. Direktive Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se ne protive nacionalni propisi poput onih o kojima je riječ u predmetima iz glavnog postupka, koji dopuštenost svakog pravnog sredstva protiv akta javnog naručitelja uvjetuju obvezom da njegov podnositelj pruži jamstvo dobrog postupanja u korist javnog naručitelja jer se to jamstvo mora vratiti podnositelju bez obzira na ishod pravnog sredstva.

⁽¹⁾ SL C 448, 15. 12. 2014.
SL C 26, 26. 1. 2015.

**Presuda Suda (treće vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landgericht München I – Njemačka) – Tobias Mc Fadden protiv Sony Music Entertainment Germany
GmbH**

(Predmet C-484/14) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Informacijsko društvo — Sloboda pružanja usluga — Poslovna bežična
lokalna mreža (WLAN) — Stavljanje na besplatno raspolaganje javnosti — Odgovornost posrednih
davatelja usluga — Samo prijenosnik informacija — Direktiva 2000/31/EZ — Članak 12. —
Ograničenje odgovornosti — Nepoznati korisnik te mreže — Povreda prava nositelja prava na zaštićeno
djelo — Obveza zaštite mreže — Građanska odgovornost poslovnog subjekta)**

(2016/C 419/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht München I

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tobias Mc Fadden

Tuženik: Sony Music Entertainment Germany GmbH

Izreka

1. Članak 12. stavak 1. Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini), u vezi s člankom 2. točkom (a) te direktive i člankom 1. točkom 2. Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa, kako je izmijenjena Direktivom 98/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. srpnja 1998., treba tumačiti na način da usluga, poput one u glavnom postupku, koju pruža korisnik komunikacijske mreže i koja se sastoji u tome da se tu mrežu stavi na besplatno raspolaganje javnosti, predstavlja „uslugu informacijskog društva” u smislu te prve odredbe kad je pruža predmetni davatelj usluga u svrhu oglašavanja prodane robe ili pruženih usluga.
2. Članak 12. stavak 1. Direktive 2000/31 valja tumačiti na način da, kako bi se usluga iz te odredbe, koja se sastoji od omogućavanja pristupa komunikacijskoj mreži, smatrala pruženom, taj pristup ne smije prekoračiti okvir tehničkog, automatskog i pasivnog procesa koji osigurava potrebno izvršenje prijenosa informacija, pri čemu nijedan drugi dodatni zahtjev ne treba biti ispunjen.
3. Članak 12. stavak 1. Direktive 2000/31 treba tumačiti na način da se zahtjev iz članka 14. stavka 1. točke (b) te direktive ne primjenjuje na odgovarajući način na navedeni članak 12. stavak 1.
4. Članak 12. stavak 1. Direktive 2000/31, u vezi s člankom 2. točkom (b) te direktive, valja tumačiti na način da ne postoje drugi zahtjevi, osim onoga navedenog u toj odredbi, kojima je podvrgnut pružatelj pristupa komunikacijskoj mreži.
5. Članak 12. stavak 1. Direktive 2000/31 treba tumačiti na način da mu se protivi to da osoba koja je bila oštećena povredom svojih prava na neko djelo može zahtijevati naknadu štete od pružatelja pristupa zbog toga što su treći koristili jedan od tih pristupa kako bi povrijedili njezina prava, kao i naknadu troškova slanja opomene ili sudskih troškova nastalih povodom njezina zahtjeva za naknadu štete. S druge strane, tu odredbu valja tumačiti na način da joj se ne protivi to da ta osoba zahtijeva zabranu nastavka te povrede, kao i pokriće troškova slanja opomene i sudskih troškova od pružatelja pristupa komunikacijskoj mreži čije su usluge bile korištene za počinjenje te povrede, ako se ti zahtjevi odnose na izricanje naloga od strane tijela vlasti ili nacionalnog suda kojim se tom davatelju usluga zabranjuje omogućavanje nastavka navedene povrede ili slijede nakon tog izricanja.
6. Članak 12. stavak 1. Direktive 2000/31, u vezi s člankom 12. stavkom 3. te direktive, uzimajući u obzir zahtjeve koji proizlaze iz zaštite temeljnih prava kao i pravila predviđena direktivama 2001/29 i 2004/48, treba tumačiti na način da mu se ne protivi, u načelu, donošenje sudskog naloga koji, poput onog u glavnom postupku, zahtijeva od pružatelja pristupa komunikacijskoj mreži, pod prijetnjom novčane kazne, da spriječi treće da stave javnosti na raspolaganje putem te internetske veze određeno djelo ili njegove dijelove zaštićene autorskim pravom na internetski forum za razmjenu (peer-to-peer), kad je tom pružatelju ostavljena na volju odluka o tome koje će tehničke mjere poduzeti kako bi postupio u skladu s tim sudskim nalogom, čak i ako je taj izbor ograničen na mjeru zaštite internetske veze putem lozinke, pod uvjetom da su korisnici te mreže obvezni otkriti svoj identitet kako bi primili traženu lozinku i da ne mogu djelovati anonimno, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 46, 9. 2. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal – Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-516/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 178. točka (a) — Pravo na odbitak — Načini korištenja — Članak 226. točke 6. i 7. — Podaci koje račun obvezno mora sadržavati — Opseg i vrsta pruženih usluga — Datum kada je obavljena isporuka usluga)

(2016/C 419/06)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos SA

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

Članak 226. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da računi koji sadržavaju samo podatak „pravne usluge pružene od [određenog datuma] do današnjeg dana”, poput onih u glavnom postupku, nisu a priori sukladni sa zahtjevima iz točke 6. tog članka, a da računi koji sadržavaju samo podatak „pravne usluge pružene do današnjeg dana” nisu a priori sukladni ni sa zahtjevima iz te točke 6. ni sa zahtjevima iz točke 7. tog članka, što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

Članak 178. točku (a) Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da mu se protivi to da nacionalna porezna tijela mogu odbiti pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost samo zbog toga što porezni obveznik posjeduje račun koji ne ispunjava uvjete propisane člankom 226. točkama 6. i 7. te direktive, pri čemu nadležna tijela raspolažu svim potrebnim informacijama za provjeru jesu li ispunjeni materijalni uvjeti u vezi s korištenjem tim pravom.

⁽¹⁾ SL C 34, 2. 2. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Niedersächsisches Finanzgericht – Njemačka) – Senatex GmbH protiv Finanzamt Hannover-Nord

(Predmet C-518/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 167., članak 178. točka (a), članak 179. i članak 226. točka 3. — Odbitak pretporeza — Izdavanje računa bez poreznog broja i bez identifikacijskog broja za PDV — Propis države članice kojim se isključuje ex tunc ispravak računa)

(2016/C 419/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Niedersächsisches Finanzgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Senatex GmbH

Tuženik: Finanzamt Hannover-Nord

Izreka

Članke 167., 178. točku (a), 179. i 226. točku 3. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg ispravak računa navođenjem obveznog podatka, to jest identifikacijskog broja za porez na dodanu vrijednost, ne proizvodi retroaktivni učinak, tako da se pravo na odbitak tog poreza ostvarivano na temelju ispravljenog računa ne odnosi na godinu u kojoj je taj račun prvotno izdan, već na godinu u kojoj je ispravljen.

⁽¹⁾ SL C 34, 2. 2. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. rujna 2016. – Europska komisija protiv Češke Republike

(Predmet C-525/14) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Slobodno kretanje robe — Članak 34. UFEU-a — Količinska ograničenja uvoza — Mjere s istovrsnim učinkom — Plemenite kovine na koje se utiskuje žig u trećoj zemlji u skladu s nizozemskim zakonodavstvom — Uvoz u Češku Republiku nakon puštanja u slobodan promet — Odbijanje priznavanja žiga — Zaštita potrošača — Proporcionalnost — Dopuštenost)

(2016/C 419/08)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Němečková, E. Manhaeve i G. Wilms, agenti)

Tuženik: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil i J. Očková, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Francuska Republika (zastupnici: D. Colas i R. Coesme, agenti)

Izreka

1. Odbijajući priznati žigove laboratorija WaarborgHolland, Češka Republika povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 34. UFEU-a.
2. U preostalom dijelu tužba se odbacuje.
3. Europska komisija, Češka Republika i Francuska Republika snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 46, 9. 2. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy – Poljska) – PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA protiv Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

(Predmet C-574/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Dugoročni ugovori o kupnji električne energije — Naknade koje se isplaćuju u slučaju dobrovoljnog otkaza — Komisijina odluka kojom se utvrđuje spojivost državne potpore s unutarnjim tržištem — Provjera nacionalnog suda zakonitosti potpore — Godišnja prilagodba izgubljenih investicija — Trenutak uzimanja u obzir pripadnosti proizvođača električne energije koncernu)

(2016/C 419/09)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Najwyższy

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA

Tuženik: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Izreka

1. Članak 107. UFEU-a i članak 4. stavak 3. UEU-a u vezi s člankom 4. stavkom 2. Odluke Komisije 2009/287/EZ od 25. rujna 2007. o državnoj potpori koju je Poljska dodijelila u okviru dugoročnih ugovora o kupnji električne energije te o državnoj potpori koju Poljska namjerava dodijeliti u okviru isplate naknade za dobrovoljni otkaz dugoročnih ugovora o kupnji električne energije treba tumačiti na način da im se protivi to da, kada je Europska komisija ispitala program državnih potpora s obzirom na Komunikaciju Komisije od 26. srpnja 2001. koja se odnosi na metodologiju za analiziranje državnih potpora povezanih s izgubljenim investicijama i smatrala ga spojivim s unutarnjim tržištem prije njegove provedbe, nacionalna tijela i sudovi prilikom provedbe odnosne potpore provjeravaju njezinu usklađenost s načelima iz navedene metodologije.
2. Članak 4. stavke 1. i 2. Odluke 2009/287, u vezi s Komunikacijom Komisije od 26. srpnja 2001. koja se odnosi na metodologiju za analiziranje državnih potpora povezanih s izgubljenim investicijama, treba tumačiti na način da, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, zahtijevaju da, prilikom određivanja godišnje prilagodbe naknade za izgubljene investicije koju treba isplatiti proizvođaču koji pripada koncernu, treba uzeti u obzir tu pripadnost, a time i financijske rezultate tog koncerna, na datum na koji se ta prilagodba provodi.

⁽¹⁾ SL C 89, 16. 3. 2015.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 21. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – European Federation for Cosmetic Ingredients protiv Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Attorney General

(Predmet C-592/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstva — Kozmetički proizvodi — Uredba (EZ) br. 1223/2009 — Članak 18. stavak 1. točka (b) — Kozmetički proizvodi koji sadrže sastojke ili kombinacije sastojaka koji su „radi ispunjenja zahtjeva ove Uredbe” ispitani na životinjama — Zabrana stavljanja na tržište Europske unije — Doseg)

(2016/C 419/10)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: European Federation for Cosmetic Ingredients

Tuženici: Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Attorney General

uz sudjelovanje: Cruelty Free International, anciennement British Union for the Abolition of Vivisection, European Coalition to End Animal Experiments

Izreka

Članak 18. stavak 1. točku (b) Uredbe (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima treba tumačiti na način da može zabranjivati stavljanje na tržište Europske unije kozmetičkih proizvoda čiji su određeni sastojci ispitani na životinjama izvan Unije kako bi se omogućilo stavljanje kozmetičkih proizvoda na tržište u trećim zemljama, ako se podaci koji iz tih ispitivanja proizlaze koriste kako bi se dokazala sigurnost spomenutih proizvoda u svrhu njihova stavljanja na tržište Unije.

⁽¹⁾ SL C 81, 9. 3. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Madrid – Španjolska) – Ana de Diego Porras protiv Ministerio de Defensa

(Predmet C-596/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članak 4. — Načelo nediskriminacije — Pojam „uvjeti zapošljavanja” — Naknada u slučaju prestanka ugovora o radu — Nepredviđanje naknade nacionalnim propisom za ugovore o radu za privremeno obavljanje poslova — Različito postupanje u odnosu na radnike zaposlene na neodređeno vrijeme)

(2016/C 419/11)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ana de Diego Porras

Tuženik: Ministerio de Defensa

Izreka

1. Članak 4. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji se nalazi u Prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP treba tumačiti na način da pojam „uvjeti zapošljavanja” uključuje naknadu koju je poslodavac dužan isplatiti radniku zbog činjenice prestanka njegova ugovora o radu na određeno vrijeme.
2. Članak 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se ne priznaje nikakva naknada u slučaju prestanka ugovora o radu radniku zaposlenom na temelju interinidad ugovora o radu (radi zamjene), iako se takva naknada može dodijeliti, među ostalim, usporedivim radnicima zaposlenim na neodređeno vrijeme. Sama činjenica da je radnik obavljao svoj posao na temelju interinidad ugovora o radu ne može biti objektivni razlog kojim bi se moglo opravdati to da se takvom radniku ne prizna pravo na tu naknadu.

⁽¹⁾ SL C 96, 23. 3. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 20. rujna 2016. – Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P), Eleni Theophilou (C-10/15 P) protiv Europske komisije, Europske središnje banke

(Spojeni predmeti C-8/15 P do C-10/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Program potpore stabilnosti za Cipar — Memorandum o razumijevanju od 26. travnja 2013. o specifičnim uvjetima gospodarske politike zaključen između Republike Cipra i Europskog stabilizacijskog mehanizma (ESM) — Funkcije Europske komisije i Europske središnje banke — Izvanugovorna odgovornost Unije — Članak 340. stavak drugi UFEU-a — Uvjeti — Obveza osiguravanja usklađenosti Memoranduma o razumijevanju s pravom Unije)

(2016/C 419/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P), Eleni Theophilou (C-10/15 P) (zastupnici: A. Paschalides, *dikigoros*, A. Paschalidou, *barrister*, i A. Riza, QC, kojeg je ovlastio C. Paschalides, *solicitor*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: J.-P. Keppenne i M. Konstantinidis, agenti), Europska središnja banka (zastupnici: Laurinavičius i O. Heinz, agenti, uz asistenciju H.-G. Kamann, *Rechtsanwalt*)

Izreka

1. Ukidaju se rješenja Općeg suda Europske unije od 10. studenoga 2014., Ledra Advertising/Komisija i ESB (T-289/13, EU:T:2014:981), od 10. studenoga 2014., Eleftheriou i Papachristofi/Komisija i ESB (T-291/13, neobjavljeno, EU:T:2014:978), i od 10. studenoga 2014., Theophilou/Komisija i ESB (T-293/13, neobjavljeno, EU:T:2014:979).

2. Odbijaju se tužbe podnesene pred Općim sudom u predmetima T-289/13, T-291/13 i T-293/13.
3. Ledra Advertising Ltd, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou, Lilia Papachristofi, Christos Theophilou i Eleni Theophilou, Europska komisija i Europska središnja banka snosit će svaka vlastite troškove nastale u prvostupanjskom postupku i povodom žalbi.

⁽¹⁾ SL C 171, 26. 5. 2015.

**Presuda Suda (treće vijeće) od 22. rujna 2016. – Europski parlament protiv Vijeća Europske unije
(Spojeni predmeti C-14/15 i C-116/15) ⁽¹⁾**

(Tužba za poništenje — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Automatizirana razmjena podataka — Registracija vozila — Daktiloskopski podaci — Pravni okvir primjenjiv nakon stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona — Prijelazne odredbe — Izvedeni pravni temelj — Razlika između zakonodavnih akata i provedbenih mjera — Savjetovanje s Europskim parlamentom — Inicijativa države članice ili Europske komisije — Pravila glasanja)

(2016/C 419/13)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europski parlament (zastupnici: F. Drexler, A. Caiola i M. Pencheva, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M.-M. Joséphidès, K. Michoel i K. Pleśniak, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženicima: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i A. Lippstreu, agenti), i Kraljevina Švedska (zastupnici: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson i L. Swedenborg, agenti)

Izreka

1. Poništavaju se Odluka Vijeća 2014/731/EU od 9. listopada 2014. o pokretanju automatizirane razmjene podataka iz registra vozila na Malti, Odluka Vijeća 2014/743/EU od 21. listopada 2014. o pokretanju automatizirane razmjene podataka iz registra vozila na Cipru, Odluka Vijeća 2014/744/EU od 21. listopada 2014. o pokretanju automatizirane razmjene podataka iz registra vozila u Estoniji i Odluka Vijeća 2014/911/EU od 4. prosinca 2014. o pokretanju automatizirane razmjene daktiloskopskih podataka u Latviji.
2. Učinci odluka 2014/731, 2014/743, 2014/744 i 2014/911 održavaju se na snazi do stupanja na snagu novih akata koji će ih zamijeniti.

3. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.
4. Savezna Republika Njemačka i Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 96, 23. 3. 2015.
SL C 146, 4. 5. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid – Španjolska) – María Elena Pérez López protiv Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

(Predmet C-16/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članci 3. do 5. — Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme u sektoru javnog zdravstva — Mjere za sprječavanje zlouporabe ugovora na određeno vrijeme — Sankcije — Promjena kvalifikacije radnog odnosa — Pravo na otpremninu)

(2016/C 419/14)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: María Elena Pérez López

Tuženik: Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

Izreka

1. Članak 5. stavak 1. točku (a) Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., priloženog Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da mu se protivi to da tijela države članice na koju se to odnosi primjenjuju nacionalni propis, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, prema kojemu:
 - se obnavljanje uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme u sektoru javnog zdravstva smatra opravdanim „objektivnim razlozima” u smislu navedenog članka, zato što se ti ugovori temelje na zakonskim odredbama koje dopuštaju obnovu radi osiguranja pružanja određenih usluga privremene, konjunkturne ili izvanredne naravi, iako su u stvarnosti navedene potrebe trajne i stalne;
 - ne postoji nikakva obveza za nadležno upravno tijelo da stvori strukturna radna mjesta čime će prestati zapošljavanje statutarnog osoblja te mu je dopušteno popunjavanje stvorenih strukturnih radnih mjesta zapošljavanjem „privremenog” osoblja, tako da i dalje postoji situacija neizvjesnosti radnika, iako u predmetnoj državi postoji strukturni manjak radnih mjesta za stalno zaposleno osoblje u tom sektoru.
2. Članak 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme priloženog Direktivi 1999/70 treba tumačiti na način da mu se načelno ne protivi nacionalni propis kojim se određuje prestanak ugovornog odnosa na dan koji je određen u ugovoru na određeno vrijeme te nalaže plaćanje svih zaostalih naknada, a da to nema utjecaja na eventualno novo imenovanje, pod uvjetom da takvo zakonodavstvo ne bude takve naravi da može dovesti u pitanje cilj ili koristan učinak Okvirnog sporazuma, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

3. Sud Europske unije očito je nenadležan za odgovaranje na četvrto pitanje koje je postavio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid (Upravni sud br. 4 u Madridu, Španjolska).

(¹) SL C 96, 23. 3. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – Koninklijke KPN NV i dr. protiv Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Predmet C-28/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički regulatorni okvir za elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/21/EZ — Članci 4. i 19. — Državno regulatorno tijelo — Mjere usklađivanja — Preporuka 2009/396/EZ — Pravni doseg — Direktiva 2002/19/EZ — Članci 8. i 13. — Operator koji je određen kao operator sa značajnom tržišnom snagom — Obveze koje nameće državno regulatorno tijelo — Nadzor nad cijenama i obveze koje se tiču sustava troškovnog računovodstva — Cijene završavanja poziva u fiksnoj i mobilnoj mreži — Doseg nadzora koji nacionalni sudovi mogu provoditi nad odlukama državnih regulatornih tijela)

(2016/C 419/15)

Jezik postupka:nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Koninklijke KPN NV, KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, Ziggo Services BV prije UPC Nederland BV, Ziggo Zakelijk Services BV prije UPC Business BV

Tuženik: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Izreka

1. Članak 4. stavak 1. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2002/21/EZ od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva), kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., u vezi s člancima 8. i 13. Direktive 2002/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o pristupu i međusobnom povezivanju elektroničkih komunikacijskih mreža i pripadajuće opreme (Direktiva o pristupu), kako je izmijenjena Direktivom 2009/140, treba tumačiti na način da nacionalni sud pred kojim se vodi spor koji se odnosi na zakonitost tarifne obveze koju je državno regulatorno tijelo nametnulo za pružanje usluga završavanja poziva u fiksnoj i mobilnoj mreži može odstupiti od Preporuke Komisije 2009/396 od 7. svibnja 2009. o uređenju naknada za završavanje poziva u fiksnoj i mobilnoj mreži u EU-u, koja preporučuje model za izračun troškova „Bulric strict” (Bottom-Up Long-Run Incremental Costs) kao prikladnu mjeru reguliranja cijena na tržištu završavanja poziva, samo ako smatra da to zahtijevaju razlozi vezani uz okolnosti slučaja, a osobito uz specifična obilježja tržišta odnosno države članice.
2. Pravo Europske unije treba tumačiti na način da nacionalni sud pred kojim se vodi spor o zakonitosti tarifne obveze koju je državno regulatorno tijelo nametnulo za pružanje usluga završavanja poziva u fiksnoj i mobilnoj mreži može ocjenjivati proporcionalnost te obveze s obzirom na ciljeve iz članka 8. Direktive 2002/21, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140, kao i članka 13. Direktive 2002/19, te uzeti u obzir činjenicu da navedena obveza služi promicanju interesa krajnjih korisnika na maloprodajnom tržištu koje nije moguće regulirati.

Nacionalni sud ne može prilikom sudskog nadzora odluke državnog regulatornog tijela zahtijevati od tog tijela da dokazuje da se navedenom obvezom stvarno ostvaruju ciljevi iz članka 8. Direktive 2002/21, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140.

⁽¹⁾ SL C 138, 27. 4. 2015.

**Presuda Suda (deveto vijeće) od 22. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Gerechtshof Amsterdam – Nizozemska) – Kawasaki Motors Europe NV protiv Inspecteur van de
Belastingdienst/Douane**

(Predmet C-91/15) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Ocjena valjanosti — Uredba (EZ) br. 1051/2009 — Zajednička carinska
tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Tarifni broj 8701 — Traktori —
Podbrojevi 8701 90 11 do 8701 90 39 — Poljoprivredni traktori (osim jednoosovinskih) i traktori za
šumarstvo, na kotačima, novi — Laka terenska vozila na četiri kotača namijenjena da se rabe kao traktori)**

(2016/C 419/16)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kawasaki Motors Europe NV

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Izreka

Točka 2. Priloga Uredbi Komisije (EZ) br. 1051/2009 od 3. studenoga 2009. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu nevaljana je s obzirom na to da razvrstava vozilo koje je u njemu opisano u podbroj 8701 90 90 te kombinirane nomenklature, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 948/2009 od 30. rujna 2009., a ne u jedan od podbrojeva 8701 2009 11 do 8701 90 39 navedene kombinirane nomenklature ovisno o snazi motora tog vozila.

⁽¹⁾ SL C 146, 4. 5. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 20. rujna 2016. – Konstantinos Mallis (C-105/15 P), Elli Konstantinou Malli, (C-105/15 P), Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (C-106/15 P), Petros Chatzithoma, (C-107/15 P), Elenitsa Chatzithoma (C-107/15 P), Lella Chatziioannou (C-108/15 P), Marinos Nikolaou (C-109/15 P) protiv Europske komisije, Europske središnje banke

(Spojeni predmeti C-105/15 P do C-109/15 P) ⁽¹⁾

**(Žalba — Program potpore stabilnosti za Republiku Cipar — Izjava Euroskupine o, među ostalim,
restrukturiranju bankovnog sektora na Cipru — Tužba za poništenje)**

(2016/C 419/17)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelji: Konstantinos Mallis (C-105/15 P), Elli Konstantinou Malli (C-105/15 P), Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (C-106/15 P), Petros Chatzithoma (C-107/15 P), Elenitsa Chatzithoma (C-107/15 P), Lella Chatziioannou (C-108/15 P), Marinos Nikolaou (C-109/15 P) (zastupnici: E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou, *dikigoroí*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: J.-P. Keppenne i M. Konstantinidis, agenti), Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Koutsoukou, O. Heinz i K. Laurinavičius, agenti, uz asistenciju de H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Izreka

1. Odbijaju se žalbe u predmetima C-105/15 P do C-109/15 P.
2. Konstantinosu Mallisu, Elli Konstantinou Malli, Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou, Petrosu Chatzithomi, Elenitsi Chatzithomi, Lelli Chatziioannou i Marinosu Nikolaouu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 178, 1. 6. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Microsoft Mobile Sales International Oy, ranije Nokia Italia SpA i dr. protiv Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC) i dr.

(Predmet C-110/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Intelektualno vlasništvo — Autorsko pravo i srodna prava — Direktiva 2001/29/EZ — Isključivo pravo reproduciranja — Iznimke i ograničenja — Članak 5. stavak 2. točka (b) — Iznimka privatnog reproduciranja — Pravična naknada — Sklapanje privatnopravnih sporazuma za određivanje kriterija za izuzimanje od plaćanja pravične naknade — Povrat naknade koji može tražiti isključivo krajnji korisnik)

(2016/C 419/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Microsoft Mobile Sales International Oy, ranije Nokia Italia SpA, Hewlett-Packard Italiana srl, Telecom Italia SpA, Samsung Electronics Italia SpA, Dell SpA, Fastweb SpA, Sony Mobile Communications Italy SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

Tuženici: Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC), Società italiana degli autori ed editori (SIAE), Istituto per la tutela dei diritti degli artisti interpreti esecutori (IMAIE), u likvidaciji, Associazione nazionale industrie cinematografiche audiovisive e multimediali (Anica), Associazione produttori televisivi (Apt)

uz sudjelovanje: Assotelecomunicazioni (Asstel), Vodafone Omnitel NV, H3G SpA, Movimento Difesa del Cittadino, Assoutenti, Adiconsum, Cittadinanza Attiva, Altroconsumo

Izreka

Pravo Europske unije, posebno članak 5. stavak 2. točku (b) Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku, koji, s jedne strane, izuzimanje od plaćanja naknade za privatno reproduciranje proizvođača i uvoznika uređaja i medija namijenjenih uporabi koja se očito razlikuje od privatnog reproduciranja uvjetuje sklapanjem sporazuma između tijela koje ima zakonski monopol zastupanja interesa autora djela i obveznika naknade ili njihovih sektorskih udruženja i, s druge strane, predviđa da povrat takve naknade, kada je ona neosnovano plaćena, može zahtijevati samo krajnji korisnik tih uređaja i medija.

⁽¹⁾ SL C 178, 1. 6. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 22. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Njemačka) – Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG protiv Landeshauptstadt München

(Predmet C-113/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2000/13/EZ — Označivanje i prezentiranje hrane — Članak 1. stavak 3. točka (b) — Pojam „pretpakirana hrana” — Članak 2. — Informiranje i zaštita potrošača — Članak 3. stavak 1. točka (8) — Mjesto podrijetla hrane — Članak 13. stavak 1. — Označivanje pretpakirane hrane — Članak 13. stavak 4. — Ambalaže ili posude čija najveća površina nije veća od 10 cm² — Direktiva 2001/110/EZ — Članak 2. stavak 4. — Navođenje zemlje ili zemalja podrijetla meda — Porcijska pakiranja meda stavljena u jedinstvene vanjske ambalaže koje se dostavljaju masovnim pripremljenim obrocima — Porcijska pakiranja koja se prodaju pojedinačno ili se krajnjem potrošaču nude u pripremljenim obrocima koji se prodaju kao cjelina — Navođenje zemlje ili zemalja podrijetla meda)

(2016/C 419/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG

Tuženik: Landeshauptstadt München

uz sudjelovanje: Landesanstalt für Ernährung

Izreka

Članak 1. stavak 3. točku (b) Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica o označivanju, prezentiranju i oglašavanju hrane treba tumačiti na način da je „pretpakirana hrana” svako predmetno porcijsko pakiranje meda u obliku posuda zatvorenih aluminijskim poklopcem koje je stavljeno u jedinstvenu vanjsku ambalažu koja se dostavlja objektima javne prehrane, kada potonji te porcije prodaju pojedinačno ili ih krajnjem potrošaču nude u pripremljenim obrocima koji se prodaju kao cjelina.

⁽¹⁾ SL C 198, 15. 6. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2016. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(Predmet C-139/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Kohezijski fond — Smanjenje financijske potpore — Postupak donošenja odluke Europske komisije — Postojanje roka — Nepridržavanje određenog roka — Posljedice)

(2016/C 419/20)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, agenti)

Druga stranka u postupku: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, agent)

Intervenijent u potporu Kraljevini Španjolskoj: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: B. Koopman i M. Bulterman, agenti)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.*
3. *Kraljevina Nizozemska snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 155, 11. 5. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2016. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(Predmet C-140/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Kohezijski fond — Smanjenje financijske potpore — Postupak donošenja odluke Europske komisije — Postojanje roka — Nepriдрžavanje određenog roka — Posljedice)

(2016/C 419/21)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, agenti)

Druga stranka u postupku: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, agent)

Intervenijent u potporu Kraljevini Španjolskoj: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: B. Koopman i M. Bulterman, agenti)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.*
3. *Kraljevina Nizozemska snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 155, 11. 5. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 14. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španjolska) – Florentina Martínez Andrés protiv Servicio Vasco de Salud (C-184/15), Juan Carlos Castrejana López protiv Ayuntamiento de Vitoria (C-197/15)

(Spojeni predmeti C-184/15 i C-197/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članci 5. i 8. — Primjena uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme — Mjere za sprječavanje zlouporabe uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme — Sankcije — Promjena kvalifikacije radnog odnosa na određeno vrijeme u „ugovor o radu na neodređeno vrijeme koji nije trajne naravi” — Načelo djelotvornosti)

(2016/C 419/22)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Florentina Martínez Andrés (C-184/15), Juan Carlos Castrejana López (C-197/15)

Tuženici: Servicio Vasco de Salud (C-184/15), Ayuntamiento de Vitoria (C-197/15)

Izreka

1. Članak 5. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, koji je zaključen 18. ožujka 1999., priloženog Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP treba tumačiti na način da mu se protivi to da nacionalni sudovi države članice na koju se to odnosi primjenjuju nacionalni propis, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, tako da se, u slučaju zlouporabe uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme, pravo zadržavanja radnog odnosa priznaje osobama koje je zaposlilo upravno tijelo na temelju ugovora o radu na koje se primjenjuju pravila radnog prava, dok se to pravo općenito ne priznaje osoblju koje je to upravno tijelo zaposlilo na temelju upravnog prava, osim ako u nacionalnom pravnom poretku ne postoji druga učinkovita mjera za kažnjavanje takvih zlouporaba u odnosu na iste, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
2. Odredbe Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme priloženog Direktivi Vijeća 1999/70, u vezi s načelom djelotvornosti, treba tumačiti na način da im se protive nacionalna postupovna pravila koja obvezuju radnika zaposlenog na određeno vrijeme na pokretanje novog postupka radi određivanja prikladne sankcije u slučaju kada sud utvrdi postojanje zlouporabe uzastopnih ugovora na određeno vrijeme, s obzirom na to da to neophodno stvara radniku postupovne nepogodnosti, osobito u vidu troška, trajanja postupka i pravila o zastupanju, koje pretjerano otežavaju korištenje prava koja su priznata pravnim poretkom Unije.

⁽¹⁾ SL C 236, 20. 7. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 21. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van beroep te Brussel – Belgija) – kazneni postupak protiv Etablissements Fr. Colruyt NV

(Predmet C-221/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2011/64/EU — Članak 15. stavak 1. — Sloboda proizvođača i uvoznika da utvrđuju najviše maloprodajne cijene proizvoda od prerađenog duhana — Nacionalni propis koji trgovcima na malo zabranjuje prodaju tih proizvoda po cijenama nižima od onih naznačenih na taksenoj naljepnici — Slobodno kretanje robe — Članak 34. UFEU-a — Načini prodaje — Članak 101. UFEU-a, u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a)

(2016/C 419/23)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Brussel

Stranka glavnog kaznenog postupka

Etablissements Fr. Colruyt NV

Izreka

1. Članak 15. stavak 1. Direktive Vijeća 2011/64/EU od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarine koje se primjenjuju na prerađeni duhan treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis poput onog u glavnom postupku koji trgovcima na malo zabranjuje prodaju duhanskih proizvoda po jediničnoj cijeni nižoj od cijene koju je proizvođač ili uvoznik naznačio na taksenoj naljepnici koja se nalazi na tim proizvodima, ako je tu cijenu proizvođač ili uvoznik slobodno utvrdio.
2. Članak 34. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis poput onog u glavnom postupku koji trgovcima na malo zabranjuje prodaju duhanskih proizvoda po jediničnoj cijeni nižoj od cijene koju je proizvođač ili uvoznik naznačio na taksenoj naljepnici koja se nalazi na tim proizvodima, ako je tu cijenu proizvođač ili uvoznik slobodno utvrdio.
3. Članak 101. UFEU-a, u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis poput onog u glavnom postupku koji trgovcima na malo zabranjuje prodaju duhanskih proizvoda po jediničnoj cijeni nižoj od cijene koju je proizvođač ili uvoznik naznačio na taksenoj naljepnici koja se nalazi na tim proizvodima.

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – combit Software GmbH protiv Commit Business Solutions Ltd

(Predmet C-223/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Žig Europske unije — Jedinstveni karakter — Utvrđenje vjerojatnosti dovođenja u zabludu samo u jednom dijelu Unije — Prostorni doseg zabrane iz članka 102. navedene uredbe)

(2016/C 419/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: combit Software GmbH

Tuženik: Commit Business Solutions Ltd

Izreka

Članak 1. stavak 2., članak 9. stavak 1. točku (b) i članak 102. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije treba tumačiti na način da, kada sud za žig Europske unije utvrdi da uporaba znaka dovodi do postojanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu sa žigom Europske unije na jednom dijelu područja Unije a da pritom ne dovodi do postojanja takve vjerojatnosti na drugom dijelu tog područja, taj sud mora zaključiti da je došlo do povrede isključivog prava koje proizlazi iz tog žiga te izdati nalog o zabrani navedene uporabe na cijelom području Europske unije, uz iznimku dijela tog područja u odnosu na koji je utvrđeno da ne postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vrederegerecht te Ieper – Belgija) – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV protiv Gregoryja Demeyja

(Predmet C-261/15) ⁽¹⁾

(Željeznički prijevoz — Uredba (EZ) br. 1371/2007 — Prava i obveze putnika — Izostanak karte — Propuštanje reguliranja u rokovima — Kazneno djelo)

(2016/C 419/25)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrederegerecht te Ieper

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV

Tuženik: Gregory Demey

Izreka

Zadnju rečenicu stavka 2. članka 6. Dodatka A Konvenciji o međunarodnom željezničkom prijevozu (COTIF) od 9. svibnja 1980., kako je izmijenjena Protokolom o izmjenama Konvencije o međunarodnom željezničkom prijevozu od 3. lipnja 1999., u Prilogu I. Uredbi (EZ) br. 1371/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu treba tumačiti na način da joj se ne protive nacionalne odredbe koje propisuju da ne postoji ugovorni odnos između željezničkog poduzetnika i osobe koja putuje vlakom bez posjedovanja karte u tu svrhu i koja ne regulira svoj položaj u rokovima predviđenima tim odredbama.

⁽¹⁾ SL C 270, 17. 8. 2015.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 21. rujna 2016. – Europska komisija protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske

(Predmet C-304/15) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Direktiva 2001/80/EZ — Članak 4. stavak 3. — Prilog VI. dio A — Ograničenje emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz velikih uređaja za loženje — Primjena — Elektrana Aberthaw)

(2016/C 419/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: K. Mifsud-Bonnici i S. Petrova, agenti)

Tuženik: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: J. Kraehling i L. Christie, agenti, uz asistenciju G. Facenne QC)

Izreka

1. Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske je, time što na elektranu Aberthaw (Ujedinjena Kraljevina) nije pravilno primijenila Direktivu 2001/80/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o ograničenju emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz velikih uređaja za loženje, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 3. te direktive, u vezi s njezinim Prilogom VI. dijelom A.
2. Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 302, 14. 9. 2015.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 15. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Landkreis Potsdam-Mittelmark protiv Finanzamt Brandenburg

(Predmet C-400/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Opozivanje — Porez na dodanu vrijednost — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Pravo na odbitak — Odluka 2004/817/EZ — Propis države članice — Troškovi u vezi s robom i uslugama — Postotak njihova korištenja u neekonomske svrhe veći od 90 % njihova ukupnog korištenja — Isključenje prava na odbitak)

(2016/C 419/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Landkreis Potsdam-Mittelmark

Tuženik: Finanzamt Brandenburg

Izreka

Članak 1. Odluke Vijeća 2004/817/EZ od 19. studenoga 2004. kojim se Njemačkoj odobrava da primijeni mjeru odstupanja od članka 17. Šeste direktive 77/388/EEZ o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet, treba tumačiti na način da nije primjenjiv u situaciji u kojoj poduzetnik stječe robu ili usluge koje koristi više od 90 % za negospodarske djelatnosti koje nisu obuhvaćene područjem primjene poreza na dodanu vrijednost.

(¹) SL C 363, 3. 11. 2015.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 22. rujna 2016. – Pensa Pharma, SA protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo, Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

(Predmet C-442/15 P) (¹)

(Žalba — Žig Europske unije — Verbalni žig Pensa PHARMA — Figurativni žig pensa — Zahtjevi za proglašenje žiga ništavim nositelja verbalnih žigova pentasa — Proglašavanje žiga ništavim — Postupak pred EUIPO-om — Izmjena predmeta spora — Novi razlog pred Općim sudom)

(2016/C 419/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Pensa Pharma, SA (zastupnici: R. Kunze i G. Würtenberger, Rechtsanwälte)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent), Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (zastupnici: I. Fowler, solicitor i D. Slopek, Rechtsanwalt)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Pensa Pharma SA snosit će troškove.

(¹) SL C 414, 14. 12. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 21. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Baden-Württemberg – Njemačka) – Peter Radgen, Lilian Radgen protiv Finanzamt Ettlingen

(Predmet C-478/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Sporazum između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba — Jednako postupanje — Porez na dohodak — Izuzimanje dohotka od obavljanja nastavničke djelatnosti kao sporedne djelatnosti u službi pravne osobe javnog prava sa sjedištem u državi članici Europske unije ili u državi u kojoj se primjenjuje Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. — Propis države kojim se od tog izuzimanja isključuje dohodak od takve djelatnosti koja se obavlja u službi pravne osobe javnog prava sa sjedištem u Švicarskoj)

(2016/C 419/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Baden-Württemberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Peter Radgen, Lilian Radgen

Tuženik: Finanzamt Ettlingen

Izreka

Odredbe Sporazuma između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba, potpisanog u Luxembourg 21. lipnja 1999., o jednakom postupanju prema zaposlenim osobama treba tumačiti na način da im se protivi propis države članice, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji državljanina rezidenta, neograničenog poreznog obveznika poreza na dohodak koji se koristio svojim pravom na slobodno kretanje radi obavljanja nastavničke djelatnosti kao sporedne djelatnosti kao zaposlena osoba u službi pravne osobe javnog prava sa sjedištem u Švicarskoj, ne izuzima od plaćanja poreza na dohodak od djelatnosti koju obavlja kao zaposlena osoba, dok bi takvo izuzeće bilo odobreno da se navedena djelatnost obavljala u službi pravne osobe javnog prava sa sjedištem u toj državi članici, u drugoj državi članici Europske unije ili u drugoj državi na koju se primjenjuje Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992.

(¹) SL C 16, 18. 1. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 14. rujna 2016. – Ori Martin SA C-490/15 P), Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (C-505/15 P) protiv Europske komisije

(Spojeni predmeti C-490/15 P i C-505/15 P) (¹)

(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište čelika za prednapinjanje — Novčane kazne — Izračun iznosa novčanih kazni — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Članak 23. stavak 2. — Pretpostavka stvarnog izvršavanja odlučujućeg utjecaja društva majke na društvo kćer — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Načelo zabrane retroaktivnosti — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvoran pravni lijek u razumnom roku — Povelja o temeljnim pravima — Članak 41. — Pravo na obradu predmeta u razumnom roku)

(2016/C 419/30)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelji: Ori Martin SA (C-490/15 P), Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (C-505/15 P) (zastupnici: G. Belotti i P. Ziotti, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: V. Bottka, G. Conte i P. Rossi, agenti)

Izreka

1. Odbijaju se žalbe u predmetima C-490/15 P i C-505/15 P.

2. Ori Martin SA snosit će troškove iz predmeta C-490/15 P.

3. *Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) snosit će troškove iz predmeta C-505/15 P.*

⁽¹⁾ SL C 406, 7. 12. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 14. rujna 2016. – Trafilerie Meridionali SpA protiv Europske komisije
(Predmet C-519/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište čelika za prednapinjanje — Novčane kazne — Izračun iznosa novčanih kazni — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Točka 35. — Neograničena nadležnost — Obveza obrazlaganja — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvoran pravni lijek u razumnom roku)

(2016/C 419/31)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Trafilerie Meridionali SpA (zastupnici: P. Ferrari i G. Lamicela, avvocati)

Druška stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: V. Bottka, G. Conte i P. Rossi, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Trafilerie Meridionali SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 406, 7. 12. 2015.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 22. rujna 2016. – National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) i dr. protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-595/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Irana — Popis osoba i subjekata na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Provedbena Uredba (EU) br. 945/2012 — Pravni temelj — Pojam povezanog subjekta)

(2016/C 419/32)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO), Karoon Oil & Gas Production Co., Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO), National Iranian Drilling Co. (NIDC), South Zagros Oil & Gas Production Co., Maroun Oil & Gas Co., Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC), Gachsaran Oil & Gas Co., Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC), West Oil & Gas Production Co., East Oil & Gas Production Co. (EOGPC), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC), Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (zastupnik: J.-M. Thouvenin, odvjetnik)

Druška stranka u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: V. Piessevaux i M. Bishop, agenti)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO), Karoon Oil & Gas Production Co., Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO), National Iranian Drilling Co. (NIDC), South Zagros Oil & Gas Production Co., Maroun Oil & Gas Co., Masjed-Soleymann Oil & Gas Co. (MOGC), Gachsaran Oil & Gas Co., Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC), West Oil & Gas Production Co., East Oil & Gas Production Co. (EOGPC), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC) i Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) će, osim vlastitih, snositi i troškove Vijeća Europske unije.*

⁽¹⁾ SL C 59, 15. 2. 2016.

Žalba koju je 1. ožujka 2016. podnijela Anastasia-Soultana Gaki protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 16. prosinca 2015. u predmetu T-547/15, Anastasia-Soultana Gaki protiv Europske komisije

(Predmet C-130/16 P)

(2016/C 419/33)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Anastasia-Soultana Gaki (zastupnik: A. Heinen, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Sud Europske unije (deseto vijeće) je rješenjem od 22. rujna 2016. odbacio žalbu i žaliteljici naložio snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2016. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – FMS Wertmanagement AöR protiv Heta Asset Resolution AG

(Predmet C-394/16)

(2016/C 419/34)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FMS Wertmanagement AöR

Tuženik: Heta Asset Resolution AG

Prethodna pitanja

- 1) Treba li Direktivu 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava ⁽¹⁾, osobito njezin članak 1. stavak 1. i članak 2. stavak 1. točke 2. i 23. u vezi s člankom 4. stavkom 1. točkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva ⁽²⁾ tumačiti na način da njezino područje primjene obuhvaća i jedinicu za likvidaciju (tijelo za likvidaciju), koja je prilikom stupanja na snagu Direktive 2014/59/EU 2. srpnja 2014. još bila kreditna institucija u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 (CRR institucija), ali je međutim izgubila to svojstvo prije isteka roka za prenošenje Direktive 2014/59/EU u nacionalno pravo 31. prosinca 2014., te koja više ne raspolaže bankovnim odobrenjem za obavljanje bankovnih poslova odnosno koja na temelju zakonskog odobrenja smije obavljati još samo (bankovne) poslove čija je jedina svrha likvidacija portfelja?

- 2) Treba li Direktivu 2014/59/EU, osobito njezin članak 43. stavak 2. točku (b) i članak 37. stavak 6. tumačiti na način, da mjera, koja odgovara *bail-in* instrumentu iz članka 43. Direktive 2014/59/EU, potpada također pod njezino materijalno područje primjene kada se provodi na temelju nacionalnog propisa matične države članice u situaciji u kojoj više nema realnog izgleda za obnavljanje održivosti jedinice za likvidaciju, koja je već prodala svoje poslovne dijelove čije su se aktivnosti trebale nastaviti nakon stupanja na snagu Direktive 2014/59/EU 2. srpnja 2014., ali prije isteka roka za prenošenje 31. prosinca 2014., ako njezine usluge od sustavne važnosti nisu prenesene na prijelaznu instituciju te se više ne prodaje niti jedan poslovni dio institucije, nego ta jedinica za likvidaciju služi isključivo upravljanju imovinom, pravima i obvezama s ciljem urednog, aktivnog i optimalnog unovčenja pojedinačne imovine, prava i obveza (likvidacija portfelja)?
- 3) Treba li članak 3. stavak 2. Direktive 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija ⁽³⁾ (u verziji članka 117. Direktive 2014/59/EU) tumačiti na način da su smanjenje obveza jedinice za likvidaciju koje joj je odredilo upravno tijelo matične države članice, koje su podložne drugom nacionalnom pravu, kao i smanjenje kamatne stope i odgoda obveza u državi članici, čije se pravo primjenjuje na obveze i u kojoj predmetni vjerovnik ima sjedište, u potpunosti učinkovite bez dodatnih formalnosti, ili to znači da jedinica za likvidaciju (društvo za likvidaciju) potpada pod područje primjene *rationae personae* Direktive 2014/59/EU (u skladu s prvim prethodnim pitanjem) i da određena mjera potpada pod materijalno područje primjene Direktive 2014/59/EU?

Znači li izraz „u potpunosti učinkovite bez dodatnih formalnosti“, da sud države članice, koji mora odlučiti o priznavanju mjera donesenih na temelju prava matične države članice u okviru prava primjenjivog na obveze, nije nadležan za ispitivanje usklađenosti prethodno navedenih mjera s Direktivom 2014/59/EU?

- ⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 173, str. 190.
- ⁽²⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (EU) br. 646/2012, SL L 176, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3.)
- ⁽³⁾ Direktiva 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija, SL L 125, str. 15. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 8., str. 14.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. srpnja 2016. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – DOCERAM GmbH protiv CeramTec GmbH**

(Predmet C-395/16)

(2016/C 419/35)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DOCERAM GmbH

Tuženik: CeramTec GmbH

Prethodna pitanja

1. Postoji li tehnička uvjetovanost koja isključuje zaštitu u smislu članka 8. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice ⁽¹⁾ i kada učinak oblikovanja nema važnosti za dizajn proizvoda, nego je (tehnička) funkcionalnost jedini čimbenik koji određuje dizajn?
2. U slučaju da Sud potvrdno odgovori na prvo pitanje:

S kojeg gledišta valja ocijeniti jesu li pojedinačna obilježja proizvoda izabrana samo iz razloga funkcionalnosti. Je li mjerodavno gledište „objektivnog promatrača”, i ako da, kako ga treba odrediti?

⁽¹⁾ SL. L 3, str.1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. srpnja 2016. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – Vera Egenberger protiv Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

(Predmet C-414/16)

(2016/C 419/36)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vera Egenberger

Tuženik: Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 2. Direktive 2000/78/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da poslodavac, kao u predmetnom slučaju tuženik – odnosno crkva za njega – može sam odlučiti na obvezujući način, da je određena vjera kandidata, prema prirodi djelatnosti ili okolnostima u kojima se ona obavlja, stvaran, legitiman i opravdan uvjet za obavljanje zanimanja s obzirom na njegov sustav vrijednosti?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

Mora li odredba nacionalnog prava – kao u ovom slučaju članak 9. stavak 1. prva mogućnost AGG – u skladu s kojom je različito postupanje na temelju vjere u slučaju zapošljavanja pri vjerskim zajednicama i s njima povezanim ustanovama također zakonito ako je, uzimajući u obzir vlastitu predodžbu vjerske zajednice s obzirom na njezino pravo samoodređenja, određena vjera opravdan uvjet za obavljanje zanimanja, ostati neprimijenjena u sporu poput ovog u predmetnom slučaju?

3. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, također:

Koje uvjete glede prirode djelatnosti ili okolnosti u kojima se ona obavlja treba odrediti kao stvarne, legitimne i opravdane uvjete za obavljanje zanimanja, s obzirom na sustav vrijednosti organizacije u skladu s člankom 4. stavkom 2. Direktive 2000/78/EZ?

(¹) Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja, SL L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

Žalba koju je 28. srpnja 2016. podnio mobile.de GmbH, ranije mobile.international GmbH protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 12. svibnja 2016. u spojenim predmetima T-322/14 i T-325/14, mobile.international protiv EUIPO-a – Rezon

(Predmet C-418/16 P)

(2016/C 419/37)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: mobile.de GmbH, ranije mobile.international GmbH (zastupnik: T. Lührig, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukinе presudu Općeg suda (osmo vijeće) od 12. svibnja 2016. donesenu u spojenim predmetima T-322/14 i T-325/14, i
- Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo naloži snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Pobijanom se presudom povrjeđuje članak 57. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 (¹) u vezi s pravilom 22. stavkom 2. i pravilom 40. stavkom 6. Uredbe br. 2868/95 (²), jer se u njoj suprotno opće priznatim načelima pravnog tumačenja pojam „dokaz uporabe” u članku 57. stavku 2. Uredbe br. 207/2009 drugačije tumači nego u pravilima 22. stavku 2. i 40. stavku 6. Uredbe br. 2868/95. Različito tumačenje istog pojma u uredbama br. 207/2009 i br. 2868/95 nije sukladno načelima pravne sigurnosti i pravne jasnoće. Osim toga, Opći je sud zanemario činjenicu da pravilo 22. stavak 2. i pravilo 40. stavak 6. Uredbe br. 2868/95 zabranjuju nepravodobno podnošenje dokaza o uporabi u postupku za proglašenje odluke ništavom, te da EUIPO ne raspolaže nikakvom marginom prosudbe o tome. Članak 57. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 nije primjenjiv niti ga je EUIPO primijenio, tako da se na njemu ne mogu zasnivati odluke žalbenih vijeća i Općeg suda.

Pobijanom se presudom povrjeđuje i članak 76. stavak 2. Uredbe br. 207/2009, jer je Opći sud pogrešno utvrdio primjenjivost članka 76. stavka 2. Uredbe br. 207/2009, iako se zbog sustavnog tumačenja pravila 50. stavka 1. podstavka 3. Uredbe br. 2868/95 tome u postupku proglašavanja žiga ništavim protive pravilo 22. stavak 2. i pravilo 40. stavak 6. navedene uredbe. Osim toga, nisu ispunjeni ni uvjeti iz članka 76. stavka 2. Uredbe br. 207/2009, jer intervenijent tijekom cijelog postupka nije iznio opravdani razlog za nepravodobno podnošenje računa koje je posjedovao od početka. Stoga je Opći sud pogrešno primijenio članak 76. stavak 2. Uredbe br. 207/2009, jer su stadij postupka i popratne okolnosti isključivale razmatranje nepravodobno podnesenih dokaza. Osim toga, Opći je sud iskrivio činjenice, time što je pogrešno predstavio činjenično stanje na način da se kod računa podnesenih tijekom žalbe ne radi o „dodatnim” odnosno „razjašnjavajućim” dokazima.

Opći sud nije ispitao ni fonetska ni pojmovna odstupanja stvarno upotrebljavanog znaka, te se općenito nije usredotočio na ukupni dojam, već samo na pojedine sastavne dijelove, čime je pogrešno primijenio članak 15. stavak 1. točku (a) Uredbe br. 207/2009.

Opći je sud razmatrao očito irelevantne dokaze, iako oni nisu bili datirani ili se nisu odnosili na relevantno razdoblje. Time je pogrešno primijenio članak 57. stavak 2. Uredbe br. 207/2009, u vezi s pravilom 22. stavcima 3. i 4. Uredbe br. 2868/95.

Opći je sud pogrešno zaključio da ne mora ispitati prigovor zloporabe prava. Prigovor ograničenja prava Opći sud nije niti ispitivao.

Naposlijetku, pobijana presuda povrjeđuje članak 64. stavak 1. Uredbe br. 207/2009, jer je Opći sud zanemario da su žalbena vijeća smjela ukinuti i vratiti na ponovno odlučivanje odluke odjela za poništaje samo u pogledu usluga „Marketing u vezi s vozilima“, dok su u pogledu ostalih usluga u pogledu kojih nije dokazana uporaba morala donijeti konačnu odluku te pravomoćnom izrekom zbog nedostatka dokaza o uporabi djelomično odbiti zahtjeve za poništaj.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 o žigu Europske unije, SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 2868/95 od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice, SL L 303, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 84.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. kolovoza 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Acacia Srl i Rolando D’Amato protiv Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

(Predmet C-435/16)

(2016/C 419/38)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Acacia Srl, Rolando D’Amato

Tuženik: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG.

Prethodna pitanja

1. Je li primjena ograničenja zaštite u smislu članka. 110. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 6/2002 ⁽¹⁾ ograničena samo na dijelove čiji je oblik određen, to jest one dijelove čiji je oblik u načelu nepromjenjivo određen izgledom cijelog proizvoda i nije ostavljen – kao na primjer naplatci na motornim vozilima – na slobodan izbor kupcu?

2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

Je li primjena ograničenja zaštite u smislu članka. 110. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 6/2002 ograničena samo na ponudu istovjetnih proizvoda, koji također imaju jednaku boju i veličinu kao izvorni proizvodi?

3. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

Je li ograničenje u smislu članka 110. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 6/2002 primjenjivo u korist ponuditelja proizvoda s kojim se u načelu povrjeđuje dizajn koji je predmet tužbe samo ako taj ponuditelj na objektivan način osigura da se njegov proizvod može koristiti samo u svrhe popravaka, a ne i u druge svrhe, poput na primjer individualizacije ili opremanja cijelog proizvoda?

4. U slučaju pozitivnog odgovora na treće pitanje:

Koje mjere mora donijeti ponuditelj proizvoda s kojim se u načelu povrjeđuje dizajn koji je predmet tužbe, da bi na objektivan način osigurao da se njegov proizvod može koristiti samo u svrhe popravaka, a ne i u druge svrhe, poput na primjer individualizacije ili opremanja cijelog proizvoda? Je li dovoljno,

- a) da ponuditelj u prodajnom prospektu navede da se proizvodi prodaju isključivo u svrhe popravaka kako bi se povratio prvotni izgled cijelog proizvoda ili
- b) je potrebno da ponuditelj dostavu uvjetuje time da stjecatelj (distributer i potrošač) u pisanom obliku izjavi da će ponuđeni proizvod koristiti samo u svrhe popravaka?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001 o dizajnu Zajednice, SL L 3, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. kolovoza 2016. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție
(Rumunjska) – SMS group GmbH protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a
Municipiului București**

(Predmet C-441/16)

(2016/C 419/39)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SMS group GmbH

Tuženik: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a Municipiului București

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 2., 3., 4. i 5. Direktive 79/1072/EEZ ⁽¹⁾, u vezi s člankom 17. stavcima 2. i 3. točkom (a) Direktive 77/388/EEZ ⁽²⁾, tumačiti na način da se protive praksi nacionalne porezne uprave koja smatra da ne postoje objektivni dokazi koji potvrđuju izjavljenu namjeru poreznog obveznika da će uvezenu robu koristiti za svoje gospodarske aktivnosti kada je, na dan njezina uvoza, ugovor radi čijeg je izvršenja porezni obveznik kupio i uvezao robu bio suspendiran, uz veliku opasnost da se kasnija isporuka/transakcija zbog koje je uvezena roba bila namijenjena više neće izvršiti?
2. Predstavlja li, i na koji način, dokaz o naknadnom kretanju uvezene robe, to jest, utvrđenje činjenice da je uvezena roba stvarno namijenjena za oporezive transakcije poreznog obveznika, *dodatni uvjet* za povrat PDV-a koji se razlikuje od onih navedenih u člancima 3. i 4. Direktive 79/1072/EEZ, a koji je zabranjen njezinim člankom 6., ili *potreban podatak* o bitnom uvjetu za povrat koji se odnosi na korištenje uvezene robe u vezi s oporezivim transakcijama, koji porezno tijelo može zahtijevati u smislu članka 6. direktive?
3. Mogu li se članci 2., 3., 4. i 5. Direktive 79/1072/EEZ, u vezi s člankom 17. stavcima 2. i 3. točkom (a) Direktive 77/388/EEZ tumačiti na način da se pravo na povrat PDV-a može uskratiti kada se naknadna planirana transakcija, u vezi s kojom se uvezena roba trebala upotrijebiti, više ne izvršava? Je li u tim okolnostima bitna stvarna namjena robe, to jest, je li roba u svakom slučaju upotrijebljena, na koji način i na kojem području, onom države članice u kojoj je plaćen PDV ili izvan te države?

⁽¹⁾ Osmo direktiva Vijeća 79/1072/EEZ od 6. prosinca 1979. o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezu na promet – Postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države (SL 1979, L 331, str. 11.). [neslužbeni prijevod]

⁽²⁾ Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977, L 145, str. 1.). [neslužbeni prijevod]

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. kolovoza 2016. uputio Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Mađarska) – F protiv Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal**

(Predmet C-473/16)

(2016/C 419/40)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: F

Tuženik: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. Direktive 2004/83/EZ ⁽¹⁾, s obzirom na članak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da mu se, kada je riječ o tražiteljima azila koji su pripadnici LGBTI zajednice, ne protivi provedba sudske psihološke vještačenja utemeljenog na projekcijskim testovima osobnosti, pri čemu se tražitelju azila ne postavljaju pitanja o njegovim spolnim navikama niti se on podvrgava bilo kakvom fizičkom pregledu?
2. U slučaju da se vještačenje navedeno u prvom pitanju ne može koristiti kao dokaz, treba li članak 4. Direktive 2004/83, s obzirom na članak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da ne postoji nikakva mogućnost da nacionalna upravna tijela ili sudovi stručnim metodama, bez obzira na njihove posebne značajke, provjere istinitost navoda tražitelja azila čiji se zahtjev temelji na progono zbog spolne orijentacije?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2004/83/EZ od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljanina treće zemlje ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita te o sadržaju odobrene zaštite (SL L 304, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 64.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. kolovoza 2016. uputio Ministarstvo pomorstva, prometa i
infrastrukture – Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte (Hrvatska)**

Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo protiv Air Serbia A.D. Beograd i

Dane Kondića direktora Air Serbia A.D. Beograd

(Predmet C-476/16)

(2016/C 419/41)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture – Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo

Tuženik: Air Serbia A.D. Beograd i Dane Kondić, direktor Air Serbia A.D. Beograd

Prethodno pitanje

Da li je u skladu s interpretacijom prava Europske unije generalno, te partikularno u skladu s interpretacijom odredbe članka 3. (a) (i) Protokola VI Aneksa V Multilateralnog sporazuma o uspostavi Europskog zajedničkog zračnog prostora, praksa zračnoga prijevoznika iz pridružene stranke ECAA Sporazuma, da obavlja komercijalni zračni prijevoz putnika s mjestom polaska iz države članice Europske unije, preko matične države kao transferne točke uz prekrcaj putnika i prtljage u drugi zrakoplov istoga prijevoznika, na mjesto odredišta u državama članicama Europske unije odnosno u trećim državama, temeljem samostalnoga prijevoznoga dokumenta u kojemu je naveden zračni prijevoz s dva odvojena broja leta?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. rujna 2016. uputio Østre Landsret (Danska) – Fidelity Funds protiv Skatteministeriet

(Predmet C-480/16)

(2016/C 419/42)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fidelity Funds

Tuženik: Skatteministeriet

Intervenijent: NN (L) SICAV

Prethodno pitanje

Protivi li se porezni sustav, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, članku 56. UEZ-a (članak 63. UFEU-a) o slobodi kretanja kapitala ili članku 49. UEZ-a (članak 56. UFEU-a) o slobodi pružanja usluga, prema kojemu se na strane subjekte za zajednička ulaganja, na koje se odnosi Direktiva Vijeća 85/611/EEZ ⁽¹⁾ (Direktiva UCITS), primjenjuje porez po odbitku na dividende koje potječu od danskih društava a prema kojemu danski subjekti za zajednička ulaganja mogu biti izuzeti od obveze plaćanja poreza po odbitku zato što oni zapravo za svoje članove provode minimalnu distribuciju dividendi na koju se primjenjuje porez po odbitku ili zato što se tehnički minimalna distribucija dividendi, na koju se primjenjuje porez po odbitku, obračunava članovima tih subjekata?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 375, str. 3.) [neslužbeni prijevod].

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. rujna 2016. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – Zsolt Sziber protiv ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Predmet C-483/16)

(2016/C 419/43)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Zsolt Sziber

Tuženik: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Druga stranka: Mónika Szeder

Prethodna pitanja

1. Treba li sljedeće odredbe prava Unije – to jest, članak 129.a stavke 1. i 2. Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice (Rimski ugovor), u vezi sa stavkom 3. tog članka; članak 38. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (SL 2012., C 362, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.); članak 7. stavke 1. i 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾, u vezi s člankom 8. te direktive, te uvodnu izjavu 47. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ⁽²⁾ – tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis (i njegova primjena) kojim se uvode dodatni zahtjevi na teret one stranke u postupku (tužitelja ili tuženika) koja je u razdoblju od 1. svibnja 2004. do 26. srpnja 2014. kao potrošač sklopila ugovor o kreditu s nepoštenom odredbom koja dopušta jednostrano povećanje kamata, troškova ili naknada ili uključuje razliku između kupovnog i prodajnog deviznog tečaja, u skladu s kojima, da bi se pred sudovima mogla ostvarivati prava koja proizlaze iz ništavosti predmetnih potrošačkih ugovora i, konkretnije, da bi sud mogao odlučivati u meritumu predmeta, stranka u građanskom postupku mora predati podnesak propisanog sadržaja (ponajprije je riječ o tužbi, preinaci tužbe ili tuženikovu prigovoru nedopuštenosti tužbe protiv potrošača, preinaci tog prigovora, tuženikovo protutužbi ili preinaci potonje), dok druga takva stranka, koja nije u svojstvu potrošača sklopila ugovor o kreditu ili koja je u tom razdoblju sklopila u svojstvu potrošača različit ugovor od gore navedenog, nije dužna predati takav podnesak propisanog sadržaja?
2. Bez obzira na to hoće li Sud potvrdno ili niječno odgovoriti na prvo postavljeno pitanje, koje je formulirano općenitije od drugog, treba li odredbe prava Unije navedene u prvom pitanju tumačiti na način da im se protivi primjena sljedećih dodatnih obvezujućih zahtjeva ((a) do (c)) na teret stranke u postupku koja je u svojstvu potrošača sklopila ugovor o kreditu u smislu prvog pitanja:
 - (a) tužba, preinaka tužbe ili tuženikov prigovor nedopuštenosti tužbe protiv potrošača, preinaka tog prigovora, tuženikovo protutužba ili preinaka potonje koji je dužna podnijeti stranka u postupku (tužitelj ili tuženik) koja je kao potrošač sklopila ugovor o kreditu u smislu prvog pitanja može biti dopušten u sudskom postupku – to jest, može se ispitati u meritumu – ako u tom podnesku stranka u postupku ne zatraži samo da pravosužno tijelo proglasi u cijelosti ili djelomično ništavim potrošački ugovor o kreditu u smislu prvog pitanja, nego i da primijeni pravne posljedice potpune ništavosti, dok druga takva stranka, koja nije u svojstvu potrošača sklopila ugovor o kreditu ili koja je u tom razdoblju sklopila u svojstvu potrošača različit ugovor od gore navedenog, nije dužna predati takav podnesak propisanog sadržaja;
 - (b) tužba, preinaka tužbe ili tuženikov prigovor nedopuštenosti tužbe protiv potrošača, preinaka tog prigovora, tuženikovo protutužba ili preinaka potonje koji je dužna podnijeti stranka u postupku (tužitelj ili tuženik) koja je kao potrošač sklopila ugovor o kreditu u smislu prvog pitanja može biti dopušten u sudskom postupku – to jest, može se ispitati u meritumu – ako u tom podnesku, uz proglašenje potpune ništavosti potrošačkog ugovora o kreditu u smislu prvog pitanja, stranka ne zatraži od pravosudnog tijela da, među pravnim posljedicama potpune ništavosti, uspostavi stanje koje je postojalo prije sklapanja ugovora, dok druga takva stranka, koja nije u svojstvu potrošača sklopila ugovor o kreditu ili koja je u tom razdoblju sklopila u svojstvu potrošača različit ugovor od gore navedenog, nije dužna predati takav podnesak propisanog sadržaja;
 - (c) tužba, preinaka tužbe ili tuženikov prigovor nedopuštenosti tužbe protiv potrošača, preinaka tog prigovora, tuženikovo protutužba ili preinaka potonje koji je dužna podnijeti stranka u postupku (tužitelj ili tuženik) koja je kao potrošač sklopila ugovor o kreditu u smislu prvog pitanja može biti dopušten u sudskom postupku – to jest, može se ispitati u meritumu – ako je u tom podnesku sadržano i poravnanje računa za razdoblje od nastanka ugovornog odnosa do podnošenja tužbe koje je iznimno matematički složeno (kako to propisuju nacionalne odredbe), koje se mora provesti uzimajući u obzir i podzakonska pravila o konverziji u forinte i koje mora uključivati detaljan prikaz

oblikovan na takav način da se može aritmetički provjeriti, a u njemu su naznačeni dospjeli obroci koje valja podmiriti prema ugovoru, obroci koje je tužitelj podmirio, dospjeli obroci koje valja podmiriti a utvrđeni su neovisno o ništavoj ugovornoj odredbi i iznos razlike tih obroka, te mora prikazati sveukupni iznos preostalog duga stranke u postupku koja je u svojstvu potrošača sklopila ugovor o kreditu u smislu prvog pitanja prema kreditnoj instituciji ili eventualno preplaćeni iznos, dok druga takva stranka, koja nije u svojstvu potrošača sklopila ugovor o kreditu ili koja je u tom razdoblju sklopila u svojstvu potrošača različit ugovor od gore navedenog, nije dužna predati takav podnesak propisanog sadržaja?

3. Treba li odredbe prava Unije navedene u prvom pitanju tumačiti na način da njihova povreda, koja je počinjena uvođenjem dodatnih zahtjeva (navedenih u prvom i drugom pitanju), podrazumijeva i povredu članaka 20., 21. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (SL 2012., C 362, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.), uzimajući pritom u obzir (što djelomično vrijedi i za prva dva pitanja) da su u skladu s presudama Suda od 5. prosinca 2000., Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663), t. 23., od 10. svibnja 2012., Duomo Gpa i dr. (C-357/10 do C-359/10, EU:C:2012:283), t. 28., i rješenjem od 3. srpnja 2014., Tudoran (C-92/14, EU:C:2014:2051), t. 39. sudovi država članica dužni primjenjivati pravo Unije u području zaštite potrošača i na situacije koje nisu prekogranične naravi, to jest na isključivo unutarnje situacije? Ili se treba smatrati da je riječ o predmetu prekogranične naravi s obzirom na to da su ugovori na koje se odnosi prvo prethodno pitanje „ugovori o kreditu utemeljeni na stranoj valuti”?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

⁽²⁾ Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL 2008., L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. rujna 2016. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije
(Slovenija) – A.S. protiv Republike Slovenije**

(Predmet C-490/16)

(2016/C 419/44)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A.S.

Tuženik: Republika Slovenija

Prethodna pitanja

1. Odnosi li se sudska zaštita propisana člankom 27. Uredbe br. 604/2013 i na tumačenje pretpostavki za primjenu kriterija iz članka 13. stavka 1. te uredbe, kada se radi o odluci države članice da ne ispita zahtjev za međunarodnu zaštitu, a druga država članica je već priznala vlastitu nadležnost za ispitivanje podnositeljeva zahtjeva po tom temelju i podnositelj zahtjeva se tome protivi?
2. Treba li pretpostavku o nezakonitom ulasku iz članka 13. stavka 1. Uredbe br. 604/2013 tumačiti samostalno i neovisno ili ju treba tumačiti u vezi s člankom 3. točkom 2. Direktive 2008/115 koji se odnosi na vraćanja i s člankom 5. Zakonika o schengenskim granicama kojime je definiran pojam nezakonitog prelaska granice i treba li takvo tumačenje primijeniti s obzirom na članak 13. stavak 1. Uredbe br. 604/2013?
3. Treba li, s obzirom na odgovor na drugo pitanje, u okolnostima ovog predmeta pojam nezakonitog ulaska iz članka 13. stavka 1. Uredbe br. 604/2013 tumačiti na način da nema nezakonitog prelaska granice kada su ga organizirale tijela javne vlasti države članice u svrhu tranzita u drugu državu članicu Europske unije?

4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje, treba li, s obzirom na navedeno, članak 13. stavak 1. Uredbe br. 604/2013 tumačiti na način da se protivi vraćanju državljanina treće države u državu u kojoj je prvi put ušao na područje Unije?
 5. Treba li članak 27. Uredbe br. 604/2013 tumačiti na način da rokovi propisani člankom 13. stavkom 1. i člankom 29. stavkom 2. ne teku kada podnositelj zahtjeva ostvaruje pravo na sudska zaštitu, a osobito kada to uključuje i podnošenje zahtjeva za prethodnu odluku ili kada nacionalni sud očekuje odgovor Suda Europske unije na takvo pitanje postavljeno u drugom predmetu? Podredno: bi li, u takvom slučaju, rokovi tekli ali nadležna država članica ne bi imala pravo odbiti prihvati?
-

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 4. listopada 2016. – Lidl protiv EUIPO-a – Horno del Espinar (Castello)

(Predmet T-549/14) ⁽¹⁾

**(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije
Castello — Raniji figurativni nacionalni žigovi i raniji figurativni žigovi Europske unije Castelló —
Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe
(EZ) br. 207/2009”)**

(2016/C 419/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka) (zastupnici: M. Wolter, M. Kefferpütz i A. Marx, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: P. Geroulakos i D. Botis, zatim D. Botis, i naposljetku D. Gája, agenti)

Druge stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Horno del Espinar, SL (El Espinar, Španjolska)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. travnja 2014. (spojeni predmeti R 1233/2013-2 i R 1258/2013-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Horno del Espinar i Lidl Stiftung & Co.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 22. travnja 2014. (spojeni predmeti R 1233/2013-2 i R 1258/2013-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Horno del Espinar, SL i Lidl Stiftung & Co. KG, u dijelu u kojem je žalbeno vijeće smatralo da postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu u vezi sa zamrznutim voćem i povrćem iz razreda 29 u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Lidl Stiftung & Co. snosit će, osim vlastitih, i tri četvrtine troškova EUIPO-a.
4. EUIPO će snositi četvrtinu vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 351, 6. 10. 2014.

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2016. – European Children's Fashion Association i Instituto de Economía Pública protiv EACEA-e

(Predmet T-724/14) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula — Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava zaključen u sklopu programa djelovanja „Lifelong Learning (2007.-2013.)” — Projekt „Brand & Merchandising manager for SMEs in the childrens' product sector” — Tužba za poništenje — Akt koji se ne može pobijati — Akt koji postoji jedino u okviru ugovora i ne može se izdvojiti — Nedopuštenost — Neprihvatljivi troškovi — Vraćanje isplaćenih iznosa — Izvješće o reviziji”)

(2016/C 419/46)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: European Children's Fashion Association (Valencija, Španjolska) i Instituto de Economía Pública, SL (Valencija) (zastupnik: A. Haegeman, odvjetnik)

Tuženik: Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu djelatnost i kulturu (zastupnici: H. Monet i A. Jaume, agenti)

Predmet

Primarno, zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a kojim se traži da se utvrdi da prvotuzitelj nije dužan vratiti iznos koji mu je EACEA isplatila na temelju sporazuma zaključenog radi realizacije projekta „Brand & Merchandising manager for SMEs in the childrens' product sector” i, podredno, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje, s jedne strane, dopisa o prethodnoj obavijesti EACEA-e od 1. kolovoza 2014. kojim se prvotuzitelja obavještava da mora vratiti iznos od 82 378,81 eura nakon revizije navedenog projekta i, s druge strane, obavijest o terećenju br. 3241401420 koje je EACEA izdala 5. kolovoza 2014. radi povrata tog iznosa.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. European Children's Fashion Association i Instituto de Economía Pública, SL nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 7, 12. 1. 2015.

Presuda Općeg suda od 30. rujna 2016. – Trajektna luka Split protiv Komisije

(Predmet T-70/15) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zloraba vladajućeg položaja — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 102. UFEU-a — Određivanje maksimalnih cijena lučkih usluga za unutarnji promet od strane Lučke uprave u Splitu — Odbijanje pritužbe — Rješavanje predmeta od strane tijela nadležnog za tržišno natjecanje države članice — Nepostojanje interesa Unije”)

(2016/C 419/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Trajektna luka Split d.d. (Split, Hrvatska) (zastupnici: M. Bauer, H.-J. Freund i S. Hankiewicz, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Giolito, C. Urraca Caviedes, i I. Zaloguin, agenti)

Predmet

Tužba na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije C(2014) 9236 *final* od 28. studenoga 2014., kojom se odbija pritužba koju je tužitelj podnio u vezi s povredama članka 102. UFEU-a koje je navodno počinila Lučka uprava Split odnosno članaka 102. i 106. UFEU-a koje je počinila Republika Hrvatska odnosno Lučka uprava Split (predmet AT.40199 – Luka Split)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Trajektnoj luci Split d.d. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 118, 13. 4. 2015.

Presuda Općeg suda od 28. rujna 2016. – Intesa Sanpaolo protiv EUIPO-a (WAVE 2 PAY i WAVE TO PAY)

(Spojeni predmeti T-129/15 i T-130/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnih žigova Europske unije WAVE 2 PAY i WAVE TO PAY — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i članak 7. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)

(2016/C 419/48)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italija) (zastupnici: P. Pozzi i F. Cecchi, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: P. Bullock i L. Rampini, zatim L. Rampini, agenti)

Predmet

Tužbe protiv dvije odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. siječnja 2015. (predmeti R 1857/2014-5 i R 1864/2014-5) koje se odnose na dvije prijave za registraciju verbalnih znakova, i to WAVE 2 PAY i WAVE TO PAY kao žigova Europske unije.

Izreka

1. Tužbe se odbijaju.
2. Intesa Sanpaolo SpA snosit će troškove.

⁽¹⁾ SL C 155, 2. 7. 2015.

Presuda Općeg suda od 29. rujna 2016. – Universal Protein Supplements protiv EUIPO-a (Prikaz bodibildera)

(Predmet T-335/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje bodibildera — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 419/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Universal Protein Supplements Corp. (New Brunswick, New Jersey, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: S. Malynicz, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: H. O'Neill i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. ožujka 2015. (predmet R 2958/2014-5) koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka koji prikazuje bodibildera kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Universal Protein Supplements Corp. snosit će troškove.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 29. rujna 2016. – Bach Flower Remedies protiv EUIPO-a – Durapharma (RESCUE)

(Predmet T-337/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije RESCUE — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 1. točka (c) i članak 7. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 52. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 419/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Bach Flower Remedies Ltd (Wimbledon, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: I. Fowler, solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Simandlova i A. Schiffko, agenti)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Durapharma ApS (Stenstrup, Danska)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. ožujka 2015. (predmet R 2551/2013-1) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Durapharma i Bach Flower Remedies.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Bach Flower Remedies Ltd* nalaže se snošenje vlastitih, kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 30. rujna 2016. – Alpex Pharma protiv EUIPO-a – Astex Pharmaceuticals (ASTEX)

(Predmet T-355/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije ASTEX — Raniji verbalni žig Europske unije ALPEX — Nepostojanje stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 75. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 76. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 419/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Alpex Pharma SA (Mezzovico-Vira, Švicarska) (zastupnici: C. Bacchini, M. Mazzitelli i E. Rondinelli, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Rajh, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Astex Pharmaceuticals, Inc. (Plesanton, Sjedinjene Američke Države)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. travnja 2015. (predmet R 593/2014-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Alpex Pharma i Astex Pharmaceuticals.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Alpex Pharma SA snosit će troškove.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2016. – CJ protiv ECDC-a

(Predmet T-370/15 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Član ugovornog osoblja — Ugovor na određeno vrijeme — Raskid — Prekid veze povjerenja — Pravo na saslušanje”)

(2016/C 419/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: CJ (Agios Stefanos, Grčka) (zastupnik: V. Kolias, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski centar za sprečavanje i kontrolu bolesti (ECDC) (zastupnici: J. Mannheim i A. Daume, agenti, uz asistenciju D. Waelbroeck i A. Durona, odvjetnika)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (drugo vijeće) od 29. travnja 2015., CJ/ECDC (F-159/12 i F-161/12, EU:F:2015:38), s ciljem djelomičnog ukidanja te presude.

Izreka

1. Odbija se žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (drugo vijeće) od 29. travnja 2015., CJ/ECDC (F-159/12 i F-161/12, EU:F:2015:38), u dijelu u kojem se odnosi na predmet F-159/12.
2. Nalaže se CJ-u snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europskog centra za sprečavanje i kontrolu bolesti (ECDC) u okviru ovog postupka, u dijelu u kojem se odnose na postupak F-159/12.
3. Ukidaju se točke 3. i 5. izreke presude Službeničkog suda Europske unije (drugo vijeće) od 29. travnja 2015., CJ/ECDC (F-159/12 i F-161/12, EU:F:2015:38).
4. Ovaj predmet, u dijelu u kojem se odnosi na predmet F-161/12, se upućuje na ponovno odlučivanje vijeću različitom od onoga koje je odlučilo o ovoj žalbi.
5. O troškovima u vezi s ovim postupkom odlučit će se naknadno u dijelu u kojem se odnose na predmet F-161/12.

⁽¹⁾ SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2016. – ECDC protiv CJ-a

(Predmet T-395/15 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Član ugovornog osoblja — Ugovor na određeno vrijeme — Otkaz — Gubitak povjerenja — Pravo na saslušanje”)

(2016/C 419/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europski centar za sprečavanje i kontrolu bolesti (zastupnici: J. Mannheim i A. Daume, agenti, uz asistenciju D. Waelbroeck i A. Durona, odvjetnika)

Druga stranka u postupku: CJ (Agiros Stefanos, Grčka) (zastupnik: V. Kolias, odvjetnik)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (drugo vijeće) od 29. travnja 2015., CJ/ECDC (F-159/12 i F-161/12, EU:F:2015:38), kojom se traži djelomično ukidanje te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Europskom centru za sprečavanje i kontrolu bolesti (ECDC) nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 30. rujna 2016. – Flowil International Lighting protiv EUIPO-a – Lorimod Prod Com (Silvania Food)

(Predmet T-430/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Silvania Food — Raniji verbalni žigovi Europske unije SYLVANIA — Relativni razlozi za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009”)

(2016/C 419/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Flowil International Lighting (Holding) BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnik: J. Güell Serra, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: SC Lorimod Prod Com, Srl (Simleul Silvaniei, Rumunjska)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. svibnja 2015. (predmet R 616/2014-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Flowil International Lighting (Holding) i SC Lorimod Prod Com.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Flowil International Lighting (Holding) BV snosit će troškove.

⁽¹⁾ SL C 320, 28. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 5. listopada 2016. – Foodcare protiv EUIPO-a – Michalczewski (T.G.R. ENERGY DRINK)

(Predmet T-456/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije T.G.R. ENERGY DRINK — Zla vjera — Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 419/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Foodcare sp. z o.o. (Zabierzów, Poljska) (zastupnik: A. Matusik, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Dariusz Michalczewski (Gdańsk, Poljska) (zastupnici: B. Matusiewicz-Kulig, M. Czerwińska i M. Marek, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. svibnja 2015. (predmet R 265/2014-2) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između D. Michalczewskog i društva Foodcare.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Foodcare sp. z o.o. snosit će, osim vlastitih, i troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i Dariusza Michalczewskoga.

⁽¹⁾ SL C 328, 5. 10. 2015.

Presuda Općeg suda od 28. rujna 2016. – Kozmetika Afrodita protiv EUIPO-a – Núñez Martín i Machado Montesinos (KOZMeTIKA AFRODITA)

(Predmet T-574/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije KOZMeTIKA AFRODITA — Raniji nacionalni verbalni žig EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL i figurativni žig AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 419/56)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Kozmetika Afrodita d.o.o. (Rogaška Slatina, Slovenija) (zastupnik: B. Grešak, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Rajh, agent)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Pedro Núñez Martín (Madrid, Španjolska) i Carmen Guillermina Machado Montesinos (Madrid)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 28. srpnja 2015. (predmet R 2577/2014-4), u vezi s postupkom povodom prigovora između, s jedne strane, Núñeza Martína i Machado Montesinos i, s druge strane, Kozmetike Afrodita.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Kozmetika Afrodita d.o.o. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 406, 7. 12. 2015.

Presuda Općeg suda od 28. rujna 2016. – Kozmetika Afrodita protiv EUIPO-a – Núñez Martín i Machado Montesinos (AFRODITA COSMETICS)

(Predmet T-575/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije AFRODITA COSMETICS — Raniji nacionalni verbalni žig EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL i raniji nacionalni figurativni žig AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 419/57)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Kozmetika Afrodita d.o.o. (Rogaška Slatina, Slovenija) (zastupnik: B. Grešak, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Rajh, agent)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Pedro Núñez Martín (Madrid, Španjolska) i Carmen Guillermina Machado Montesinos (Madrid)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. srpnja 2015. (predmet R 2578/2014-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između P. Núñeza Martína i C. G. Machado Montesinos, s jedne strane, i Kozmetika Afrodite, s druge strane.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Kozmetika Afrodita d.o.o. snosit će troškove.

⁽¹⁾ SL C 406, 7. 12. 2015.

Presuda Općeg suda od 28. rujna 2016. – The Art Company B & S protiv EUIPO-a – G-Star Raw (THE ART OF RAW)

(Predmet T-593/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije THE ART OF RAW — Raniji figurativni nacionalni žigovi i žigovi Europske unije art i raniji figurativni žig Europske unije The Art Company — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 419/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: The Art Company B & S, SA (Quel, Španjolska) (zastupnik: J. Villamor Muguerza, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: G-Star Raw CV (Amsterdam, Nizozemska)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. srpnja 2015. (predmet R 1980/2014-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava The Art Company B & S i G-Star Raw.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. The Art Company B & S, SA snosit će troškove.

⁽¹⁾ SL C 414, 14. 12. 2015.

Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2016. – Aston Martin Lagonda protiv EUIPO-a (Prikaz rešetke hladnjaka na prednjoj strani automobila)

(Predmet T-73/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)

(2016/C 419/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: D. Farnsworth, *solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. O'Neill, *agent*)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. prosinca 2014. (predmet R 1796/2014-2) u vezi s tužiteljevom prijavom za registraciju žiga Zajednice.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Društvu Aston Martin Lagonda Ltd nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 118, 13. 4. 2015.

Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2016. – Aston Martin Lagonda protiv EUIPO-a (Prikaz rešetke hladnjaka na prednjoj strani automobila)

(Predmet T-87/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)

(2016/C 419/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: D. Farnsworth, *solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. O'Neill, *agent*)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. prosinca 2014. (predmet R 1797/2014-2) u vezi s tužiteljevom prijavom za registraciju žiga Zajednice.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Društvu Aston Martin Lagonda Ltd nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 138, 27. 4. 2015.

Rješenje Općeg suda od 26. rujna 2016. – Greenpeace Energy i dr. protiv Komisije**(Predmet T-382/15) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje — Državne potpore — Nuklearna energija — Potpora jedinici C nuklearne elektrane Hinkley Point — Ugovor za razliku, sporazum ministarstva i kreditno jamstvo — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Nepostojanje bitnog utjecaja na konkurentsku poziciju — Nepostojanje osobnog interesa — Nedopuštenost”)

(2016/C 419/61)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Greenpeace Energy (Hamburg, Njemačka) i 9 drugih tužitelja čija su imena navedena u prilogu rješenju (zastupnici: D. Fouquet i J. Nysten, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche i P. Němečková, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke (EU) 2015/658 od 8. listopada 2014. o mjeri potpore SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N) koju Ujedinjena Kraljevina planira provesti za potporu jedinici C nuklearne elektrane Hinkley Point (SL 2015., L 109, str. 44.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak o zahtjevima za intervenciju NNB Generation Company Limited, Slovačke Republike, Mađarske, Ujedinjene kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, Francuske Republike, Češke Republike i Republike Poljske.
3. Greenpeace Energy eG i drugi tužitelji čija su imena navedena u prilogu snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije uz iznimku onih koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.
4. Greenpeace Energy i drugi tužitelji čija su imena navedena u prilogu, Komisija, NNB Generation Company Limited, Slovačka Republika, Mađarska, Ujedinjena kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Francuska Republika, Češka Republika i Republika Poljska snosit će svaki vlastite troškove koji proizlaze iz njihovih zahtjeva za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 337, 12. 10. 2015.

Tužba podnesena 27. srpnja 2016. – HX protiv Vijeća**(Predmet T-408/16)**

(2016/C 419/62)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: HX (Damask, Sirija) (zastupnik: S. Koev, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužbu u cijelosti proglasi dopuštenom i osnovanom kao i da sve u njoj navedene tužbene razloge proglasi osnovanima i prihvati ih;
- dopusti postupanje po tužbi u ubrzanom postupku;
- utvrdi da se pobijani pravni akti mogu djelomično poništiti, jer se dio pravnih akata koji treba poništiti u potpunosti može iz njih izdvojiti, i u skladu s tim poništi sljedeće:
 - Odluku Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja, i
 - Provedbenu Uredbu Vijeća (EU) 2016/840 od 27. svibnja 2016. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Ozbiljna povreda prava da se ne bude dva puta suđen ili kažnjen za isto kazneno djelo (čl. 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima).
2. Ozbiljna povreda prava obrane i prava na pošteno suđenje.
3. Povreda obveze obrazlaganja.
4. Povreda prava na djelotvoran pravni lijek.
5. Pogreška u ocjeni Vijeća.
6. Povreda prava vlasništva te načela proporcionalnosti i slobode poduzetništva.
7. Povreda prava na normalne uvjete života.
8. Ozbiljna povreda prava na zaštitu ugleda.

Tužba podnesena 28. srpnja 2016. – Acquafarm protiv Komisije

(Predmet T-458/16)

(2016/C 419/63)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Acquafarm, SL (Huelva, Španjolska) (zastupnik: A. Pérez Moreno, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva naknadu štete koja mu je nastala nedosljednim upravnim postupanjem u vezi s akvakulturnim postrojenjem u Gibraleónu (Huelva), čime su mu grubo povrijeđena legitimna očekivanja jer mu je dodijeljena potpora za provedbu akvakulturnog projekta koji je Europska unija istodobno učinila neodrživim zabranjujući izvoz vrste čijem je uzgoju postrojenje namijenjeno.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u predmetnom postupku poduzetnik je koji se bavi istraživanjem, inovacijama i industrijskim razvojem akvakulture i koji je osnovan 2004. radi provedbe projekta akvakulturnog proizvodnog postrojenja namijenjenog uzgoju i stavljanju na tržište rakova *Cherax quadricarinatus* (australski slatkovodni jastog). Za taj je projekt dobivena odgovarajuća potpora Europske unije u skladu s Uredbom Komisije (EZ) br. 498/2007 od 26. ožujka 2007. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1198/2006 o Europskom fondu za ribarstvo (SL 2007., L 120, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 4., svezak 1., str. 33.).

U prilog tužbi tužitelj se poziva na članak 340. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i, u tom kontekstu, na španjolsko pravo o odgovornosti upravnih tijela sadržano u članku 106. Ustava i članku 139. i sljedećim člancima Ley 30/92, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común (Zakon br. 30/92 od 26. studenoga o pravnom uređenju javne uprave i općem upravnom postupku).

U tom pogledu tužitelj navodi:

- da su primljene potpore bile namijenjene izgradnji akvakulturnog proizvodnog postrojenja, pri čemu nikada nisu postojale nikakve prepreke za provedbu projekta tim sredstvima ili za izvršena ulaganja;
- da je u završnoj fazi provedbe projekta poduzetnik primio obavijest iz Australije o nemogućnosti uvoza navedene vrste u Europsku uniju zbog Uredbe Komisije (EZ) br. 1251/2008 od 12. prosinca 2008. o provedbi Direktive Vijeća 2006/88/EZ u pogledu uvjeta i kriterija certificiranja za stavljanje na tržište i uvoz u Zajednicu životinja i proizvoda akvakulture te utvrđivanju popisa vektorskih vrsta (SL, 2008., L 333, str. 41.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 19., str. 164.);
- da je u tim okolnostima poduzetniku, kako to potvrđuju podneseni dokazi, nanесeno više različitih šteta koje zajedno iznose pet milijuna eura.

Tužba podnesena 6. rujna 2016. – Wabco Europe protiv Komisije**(Predmet T-637/16)**

(2016/C 419/64)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Wabco Europe (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: E. Righini i S. Völcker, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tužba za poništenje dopuštena;
- poništi odluku ⁽¹⁾ u cijelosti ili djelomično; i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog kojim se tvrdi da odluku treba poništiti jer sadrži pogreške koje se tiču prava i činjenica kod utvrđivanja mjere državnom potporom i njezina kvalificiranja kao programa potpora.

2. Drugi tužbeni razlog kojim se tvrdi da odluku treba poništiti jer je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i činjenica kada je zaključila da se radi o selektivnoj mjeri u smislu članka 107. UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog kojim se tvrdi da odluku treba poništiti jer je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i činjenica kada je zaključila da mjera tužitelju daje prednost u smislu članka 107. UFEU-a.
4. Četvrti tužbeni razlog kojim se tvrdi da odluku treba poništiti jer se Komisijinim neodgovarajućim i proturječnim obrazloženjem krši članak 296. UFEU-a.
5. Peti tužbeni razlog kojim se tvrdi da odluku treba poništiti jer je Komisija povrijedila načelo dobre uprave time što je propustila pažljivo i nepristrano ispitati sve dokaze u predmetu.
6. Šesti tužbeni razlog kojim se tvrdi da odluku treba poništiti jer je Komisija zlorabila svoje ovlasti kada je kroz odluku o državnoj potpori uspostavila vlastito načelo nepristrane transakcije.

(¹) Odluka Komisije C(2015) 9837 *final* od 11. siječnja 2016. u predmetu državne potpore SA.37667 – Izuzeće od oporezivanja viška dobiti u Belgiji (u daljnjem tekstu: Odluka)

Žalba koju je 7. rujna 2016. podnio FV protiv presude Službeničkog suda od 28. lipnja 2016. u predmetu F-40/15, FV protiv Vijeća

(Predmet T-639/16 P)

(2016/C 419/65)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: FV (Sint-Genesius-Rode, Belgija) (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Službeničkog suda Europske unije od 28. lipnja 2016. u predmetu F-40/15;
- shodno tome, da prihvati zahtjev koji je žalitelj istaknuo u prvostupanjskom postupku, dakle da
 - poništi njegovo izvješće o ocjeni za 2013.;
 - naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova u oba postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe tri žalbena razloga. Tribunale amministrativo regionale per

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na okolnosti da je pobijana presuda donesena u sastavu suda do kojeg je došlo povredom članka 27. stavka 3. Poslovnika Službeničkog suda.

Žalitelj smatra da tu povredu karakterizira činjenica da i sama Odluka Vijeća (EU, Euratom) 2016/454 od 22. ožujka 2016. o imenovanju triju sudaca Službeničkog suda Europske unije, sadrži povredu nadležnosti, povredu članaka 257. i 281. UFEU-a, povredu Priloga I. Protokolu br. 3 Statuta Suda, povredu članka 13. stavka 2. UFEU-a i povredu Odluke Vijeća 2005/150/EZ od 18. siječnja 2015. o uvjetima i postupcima kojima se uređuje podnošenje i postupanje s prijavama za imenovanje sudaca Službeničkog suda Europske unije.

2. Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi obveze prvostupanjskog suda glede nadzora očite pogreške u ocjeni, povredi obveze obrazlaganja koju je imao tuženik, povredi obveze obrazlaganja koju je imao prvostupanjski sud, iskrivljavanju elemenata spisa i kršenju Vodiča za ocjenjivanje.
3. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi obveze brižnog postupanja i iskrivljavanju elemenata spisa.

Tužba podnesena 11. rujna 2016. – Gamaa Islamyia Egypte protiv Vijeća

(Predmet T-643/16)

(2016/C 419/66)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Gamaa Islamyia Egypte (Egipt) (zastupnik: L. Glock, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2016/1136 od 12. srpnja 2016. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2015/2430 (SL L 188 od 13. srpnja 2016., str. 21.) u dijelu u kojem se odnosi na Gamaa Islamyia Égypte;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2016/1127 od 12. srpnja 2016. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2015/2425 (SL L 188 od 13. srpnja 2016., str. 1.) u dijelu u kojem se odnosi na Gamaa Islamyia Égypte;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 1. stavka 5. Zajedničkog stajališta Vijeća od 27. prosinca 2001. o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma (2001/931/ZVSP; SL 2001., L 344, str. 93., u daljnjem tekstu: Zajedničko stajalište 2001/931).
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 1. stavka 4. Zajedničkog stajališta 2001/931.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na pogreškama Vijeća koje je navodno počinilo u odnosu na postojanje činjenica koje se tužitelju stavljaju na teret.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na pogrešci u ocjeni Vijeća u odnosu na svojstvo „terorističke skupine” tužitelja.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 1. stavka 6. Zajedničkog stajališta 2001/931.

6. Šesti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja.
7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na povredi pravâ obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu.
8. Osmi tužbeni razlog temelji se na činjenici da navodi iz obrazloženja nisu potkrijepljeni.

Žalba koju je 6. rujna 2016. podnio Erik Simpson protiv rješenja Službeničkog suda od 24. lipnja 2016. u predmetu F-142/11 RENV, Simpson protiv Vijeća

(Predmet T-646/16 P)

(2016/C 419/67)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Erik Simpson (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine rješenje Službeničkog suda Europske unije od 24. lipnja 2016. u predmetu F-142/11 RENV, Erik Simpson/Vijeće, u dijelu u kojem se njime odbija zahtjev za poništenje odluke Vijeća Europske unije od 9. prosinca 2010. te se utvrđuje da je tužitelj dužan snositi svoje troškove i troškove Vijeća;
- po potrebi vrati predmet prvostupanjskom sudu; i
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe dva žalbena razloga.

1. Prvim žalbenim razlogom tvrdi se da je u pogledu obveze obrazlaganja Službenički sud počinio pogrešku koja se tiče prava, povrijedio pravo Unije, u svojem rješenju nije iznio propisane razloge te da je iskrivio dokaze.
2. Drugim žalbenim razlogom žalitelj tvrdi da je u pogledu načela jednakog postupanja i očite pogreške u ocjeni, Službenički sud iskrivio dokaze, počinio pogrešku koja se tiče prava, povrijedio pravo Unije te da u pobijanom rješenju nije dao dostatno obrazloženje.

Žalba koju je 16. rujna 2016. podnio HD protiv presude Službeničkog suda od 21. srpnja 2016. u predmetu F-136/15, HD protiv Parlamenta

(Predmet T-652/16 P)

(2016/C 419/68)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: HD (Aach, Njemačka) (zastupnik: C. Bernard-Glanz, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je ova žalba dopuštena;
- ukine presudu Službeničkog suda Europske unije od 21. srpnja 2016., HD/Parlament (F-136/15);
- prihvati zahtjev za poništenje podnesen u prvostupanjskom postupku;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbe žalitelj ističe dva žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na iskrivljavanju činjeničnih elemenata i dokaza, očitoj pogrešci u ocjeni i povredi Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13. svezak 34., str. 6.).
2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju pobijane presude.

Tužba podnesena 20. rujna 2016. – Villeneuve protiv Komisije

(Predmet T-671/16)

(2016/C 419/69)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Vincent Villeneuve (Montpellier, Francuska) (zastupnik: C. Mourato, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku povjerenstva za odabir na otvorenom natječaju EPSO/AD/303/15 (AD7) od 5. studenoga 2015. u pogledu tužitelja;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, primjenom članka 134. poslovnika ovog suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja, zato što se u pobijanoj odluci ne objašnjavaju razlozi zbog kojih tužitelj nije imao dovoljno radnog iskustva u struci u području za koje se provodi natječaj, kako bi njegova prijava bila prihvaćena u sljedećoj fazi natječaja.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni povjerenstva za odabir, zato što se provjera minimalnog radnog iskustva u struci u području za koje se provodi natječaj, koju je povjerenstvo za odabir najprije trebalo provesti, ne može odnositi na to je li ono u skladu s upražnjenim radnim mjestom i s kriterijima odabira određenim u tom okviru, s obzirom na to da se stadij kontrole ispunjavanja uvjeta za sudjelovanje proteže na kasnije faze natječaja.

3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 27. i članka 29. stavka 1. Pravilnika i članka 5. Priloga III. Pravilniku, povredi točaka 2.3. i 2.4. Općih pravila kojima se uređuju otvoreni natječaji, procesnim nedostacima, a slijedom toga i očitoj pogreški u ocjeni.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja prema kandidatima u pogledu odabira formalnih kvalifikacija.

Tužba podnesena 22. rujna 2016. – Seigneur protiv ESB-a

(Predmet T-674/16)

(2016/C 419/70)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Olivier Seigneur (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: M. Vandenbussche i L. Levi, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;

u skladu s time:

- poništi Odluku prvog glavnog dužnosnika, donesenu 29. veljače 2016. na temelju delegiranih ovlasti izvršnog odbora priopćenu osoblju 11. ožujka 2016., o isključenju tužitelja iz dodatnih povećanja plaće za 2016.;
- poništi odluku od 5. srpnja 2016. o odbijanju posebne žalbe, zaprimljenu 13. srpnja 2016.;
- naloži naknadu imovinske štete nastale tužitelju a koja se sastoji u tome da je izgubio priliku za povećanje plaće u 2016. godini, u iznosu procijenjenom na 52 920 eura;
- naloži naknadu neimovinske štete nastale tužitelju procijenjenu *ex aequo et bono* na iznos od 15 000 eura;
- odredi da se tuženiku naloži snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela nediskriminacije, članaka 12. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) kao i članka 51. Uvjeta zapošljavanja osoblja ESB-a (u daljnjem tekstu: Uvjeti zapošljavanja), prava na karijeru i načela pravne sigurnosti.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti prvog glavnog dužnosnika za donošenje odluke o tome da se u pogledu dodatnih povećanja plaće ne postupa u skladu s postupkom iz Memoranduma br. 1/2011 od 14. veljače 2011., u odnosu na tužitelja.
 3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na izostanku savjetovanja s odborom osoblja.
-

Tužba podnesena 22. rujna 2016. – Bowles protiv ESB-a**(Predmet T-677/16)**

(2016/C 419/71)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Carlos Bowles (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;

u skladu s time:

- poništi Odluku prvog glavnog dužnosnika, donesenu 29. veljače 2016. na temelju delegiranih ovlasti izvršnog odbora priopćenu osoblju 11. ožujka 2016., o isključenju tužitelja iz dodatnih povećanja plaće za 2016.;
- poništi odluku od 5. srpnja 2016. o odbijanju posebne žalbe, zaprimljenu 13. srpnja 2016.;
- naloži naknadu imovinske štete nastale tužitelju a koja se sastoji u tome da je izgubio priliku za povećanje plaće u 2016. godini, u iznosu procijenjenom na 49 102 eura;
- naloži naknadu neimovinske štete nastale tužitelju procijenjenu *ex aequo et bono* na iznos od 15 000 eura;
- odredi da se tuženiku naloži snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela nediskriminacije, članaka 12. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) kao i članka 51. Uvjeta zapošljavanja osoblja ESB-a (u daljnjem tekstu: Uvjeti zapošljavanja), prava na karijeru i načela pravne sigurnosti.
 - Tužitelj smatra da ESB do današnjeg dana još uvijek nije izvršio presudu Službeničkog suda (u daljnjem tekstu: Službenički sud) od 15. prosinca 2015. u predmetu F-94/14, Bowles/ESB. Nije povučen niti izmijenjen osobito Memorandum br. 1/2011 o dodatnim povećanjima plaće (u daljnjem tekstu: dodatno povećanje plaće), kojeg je Službenički sud proglasio nezakonitim.
 - Tužitelj također smatra da se, u nedostatku izmjene propisa, predstavnici osoblja koji su u potpunosti ili djelomično oslobođeni od rada ponovno nalaze u situaciji u kojoj im je uskraćena mogućnost napredovanja u pogledu karijere i plaće, za razliku od ostatka osoblja ESB-a.
 - Nadalje, tužitelj smatra da njegovo isključenje iz komparativnog napredovanja na temelju kojeg je ESB donio odluku o isključenju iz dodatnih povećanja plaće utječe na zakonitost tog povećanja i da ga to isključenje, koje je u stvarnosti konačno, stavlja u znatno nepovoljniji položaj te ga se diskriminira zbog njegovog položaja kao predstavnika osoblja u punom radnom vremenu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti prvog glavnog dužnosnika za donošenje odluke o tome da ne postupa u skladu s postupkom iz Memoranduma br. 1/2011 u odnosu na tužitelja.

- Tužitelj smatra da, uz nadležnost za odlučivanje o osobama kojima će se dodijeliti dodatno povećanje plaće, izvršni odbor ESB-a nije dodijelio niti jednu drugu ovlast prvom glavnom dužnosniku, pa tako ni ovlast izmijeniti Memorandum br. 1/2011 radi izuzimanja određenih članova osoblja iz njegove primjene.
 - Stoga prvi glavni dužnosnik nije bio ovlašten za donošenje odluke o neprimjeni Memoranduma br. 1/2011 na tužitelja iako bi se taj memorandum na njega morao primijeniti da je prvi glavni dužnosnik djelovao u skladu s ovlastima koje mu je delegirao izvršni odbor.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na izostanku savjetovanja s odborom osoblja, i to uz povredu članka 27. Povelje i članaka 48. i 49. Uvjeta zapošljavanja.
- Tužitelj naposljetku smatra da, iako se odluka prvog glavnog dužnosnika smatra odlukom o izmjeni Memoranduma br. 1/2011, ta odluka nije donesena uz prethodno savjetovanje s odborom osoblja. Budući da je to savjetovanje osobito potrebno prije bilo kakve izmjene Memoranduma br. 1/2011, ESB se morao savjetovati s odborom osoblja o takvoj izmjeni.

Žalba koju je 23. rujna 2016. podnio Sergio Siragusa protiv rješenja Službeničkog suda od 13. srpnja 2016. u predmetu F-124/15, Siragusa protiv Vijeća

(Predmet T-678/16 P)

(2016/C 419/72)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Sergio Siragusa (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: T. Bontinck i A. Guillerme, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europski parlament

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine rješenje Službeničkog suda od 13. srpnja 2016., dostavljeno 14. srpnja 2016., Siragusa/Vijeće Europske unije (F-124/15);
- meritorno razmotri tužbu i ukine pobijano rješenje;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova dva postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj se poziva na jedan žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava.

Žalitelj smatra da je Službenički sud počinio pogrešku koja se tiče prava u pravnoj ocjeni odluke Vijeća o potvrdi njegova zahtjeva za prijevremenu mirovinu od 11. srpnja 2013. Žalitelj stoga smatra da odluku tijela nadležnog za imenovanja od 12. listopada 2014. o odbijanju njegova slanja u prijevremenu mirovinu treba kvalificirati kao akt kojim se negativno utječe i kojim se povlači ranija odluka o prihvatanju prijevremenog umirovljenja, a ne kao samo odluku o potvrđivanju implicitne odluke o odbijanju.

Žalitelj naposljetku procjenjuje da je, s obzirom na to da se odluku od 12. listopada 2014. pobijalo u rokovima, tužba u prvostupanjskom postupku dopuštena i da ju treba meritorno ispitati.

Tužba podnesena 26. rujna 2016. – Athletic Club protiv Komisije

(Predmet T-679/16)

(2016/C 419/73)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Athletic Club (Bilbao, Španjolska) (zastupnici: E. Lucas Murillo de la Cueva i J. Luís Carrasco, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 1. Odluke Komisije C (2016) 4046 *final* od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) koju je Španjolska dodijelila određenim nogometnim klubovima, u dijelu u kojem se odnosi na Athletic Club;
- poništi članke 4. i 5. Odluke Komisije C (2016) 4046 *final* od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) koju je Španjolska dodijelila određenim nogometnim klubovima, u dijelu u kojem se nalaže povrat potpore navodno dodijeljene Athletic Clubu te ukidanje sustava poreza na dobit za neprofitne pravne osobe, kojem je Athletic Club bio podvrgnut;
- tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetna tužba podnesena je protiv Odluke Komisije C (2016) 4046 *final* od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) koju je Španjolska dodijelila određenim nogometnim klubovima. Kada je riječ o tužitelju, ta se potpora sastoji od porezne olakšice koju je imao u odnosnom razdoblju jer ga se oporezivalo kao neprofitnu udrugu, a ne na temelju općeg sustava poreza na dobit.

U prilog tužbi tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a

- U tom pogledu tužitelj tvrdi da se mjera koja je analizirana u Odluci ne može u referentnom zemljopisnom okviru (Vizcaya) smatrati selektivnom jer su svi nogometni klubovi neprofitne pravne osobe podvrgnute istom sustavu i vrsti poreza na dobit.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a

- U tom pogledu tužitelj tvrdi da je različito oporezivanje neprofitnih pravnih osoba i dioničkih društava opravdano postojećim bitnim razlikama između te dvije vrste pravnih osoba.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a

- U tom pogledu tužitelj tvrdi da mjera koja je analizirana u Odluci ne narušava tržišno natjecanje i ne utječe na trgovinu među državama članicama.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 108. UFEU-a, članka 1. točke (b) podtočke (i) i članaka 17., 18. i 19. Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999., L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.).
- U tom pogledu tužitelj tvrdi da se mjera koja je analizirana u Odluci, pod uvjetom da je treba smatrati državnom potporom, u svakom slučaju valja tretirati kao postojeća potpora.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 296. UFEU-a i članka 41. stavka 1. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
- U tom pogledu tužitelj tvrdi da je sporna odluka nedostatno obrazložena jer u njoj nisu analizirani bitni elementi definicije državne potpore i nije odgovoreno na obrazložene navode stranaka, čime su povrijeđeni bitni zahtjevi u području tereta dokazivanja.

Tužba podnesena 3. listopada 2016. – Enoitalia protiv EUIPO-a – La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI)

(Predmet T-707/16)

(2016/C 419/74)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Enoitalia, Corte Vigna, Baldo, Belvino, Ca' del Lago, Invino, Vinuva, Cantine Borsari, Ca' Montini, E.I., Enoi, V.E.B., Cbe, Ca.Pi SpA (Enoitalia SpA) (Calmasino di Bardolino, Italija) (zastupnik: S. Rizzo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: La Rural Viñedos y Bodegas SA Ltda (Capital Federal, Argentina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „ANTONIO RUBINI” – prijava za registraciju br. 9 526 955

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. lipnja 2016. u predmetu R 1085/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 53. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 207/2009
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR